

Wiadomości KSN

Dwusetny nr Wiadomości KSN

<p>WIADOMOŚCI KSN BIULETYN INFORMACYJNY KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „S” Nr 11 listopad 1995 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” Nr 8 czerwiec 1997 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” Nr 10 lipiec 1997 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” Nr 9 kwiecień 1997 r.</p>
<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 10 wrzesień 2004 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 8 (2004 10) październik 2004 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 9 (100-100) lipiec - listopad 2004 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 10 (2004 10) październik 2004 r.</p>
<p>KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Na trzydziestelecie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” listopad 2012</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 10 (2012 10) październik 2012 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 10 (2012 10) październik 2012 r.</p>	<p>Wiadomości KSN Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Nr 10 (2012 10) październik 2012 r.</p>

Znowu uczelnie flagowe. Czy to się może udać?

„Uczelnie muszą zdecydować, czy będą specjalizować się w prowadzeniu elitarnych badań na wysokim poziomie, czy w kształceniu zawodowym” (minister Barbara Kudrycka, 4. października 2012 r. w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie).

Nowe hasło minister Kudryckiej odbieram jako przyznanie się do klęski. Klęski dobrze zasłużonej, przed którą Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” ostrzegała od lat. Nietrafione zmiany ustawowe, a przy tym marnotrawstwo pieniędzy. Od 1,5 do 1,8 miliarda złotych, które mogły trafić do uczelni publicznych z budżetu państwa trafiło w latach 2008-2012 do uczelni prywatnych na stypendia. Wiemy na pewno, że co najmniej 0,5 miliarda złotych ze środków europejskich dostały uczelnie prywatne, a istnieją pewne poszlaki, że mogło to być nawet kilka razy więcej. A przecież – jeśli wierzyć madryckiemu Webometrics – siedem spośród nich należy do 100 najgorszych na świecie, a i pozostałe są słabsze od jednego dobrego wydziału na renomowanym polskim uniwersytecie. Nawet połowa tej dobrze udokumentowanej, zmarnowanej (moim zdaniem) kwoty 2 – 2,3 mld złotych, wystarczałaby z nadmiarem do całkowitego wyposażenia i uruchomienia Narodowego Centrum Promieniowania Synchrotronowego w Krakowie. Byłoby to pierwsze w Polsce średniej wielkości – w standardach międzynarodowych – laboratorium naukowe. Nie będę jednak ciągnąć dalej tej kwestii.

Ale pozostaje pytanie – czy to się może udać? Jakie narzędzia mogłyby wymusić na uczelniach publicznych wybór odpowiedniej ścieżki? Projekt najnowszego rozporządzenia dotyczącego podziału dotacji dydaktycznej mógłby – przy wszystkich swoich niewątpliwych wadach – stwarzać pole do gry. Uczelnie „elitarnie” mogłyby kompensować mniejszą liczbę studentów większą dotacją za „lepszą dostępność kadry dydaktycznej”. Mogłyby, gdyby nie to, że tak zwana stała przeniesienia zawierać ma się między 0.5 a 0.7, a decyzja o jej wartości należeć ma do Ministra. (Proszę wybaczyć żargon. Sens stałej przeniesienia A jest następujący: jeśli w roku x dotacja wynosi S , to w roku $x+1$ wyniesie ona nie mniej niż $A \cdot S$.) Innymi słowy, arbitralna decyzja Ministra w większym stopniu zadecyduje o finansowaniu uczelni niż idealne trafienie w „dostępność kadry dydaktycznej”, które może zapewnić maksymalnie bodaj 15% dotacji. (W przypadku uczelni medycznych tylko 5%.) Myślę, że jest to fakt symboliczny – wbrew deklaracji minister Kudryckiej to nie uczelnie, ale wola Ministra ma zdecydować o tym, jaką ścieżkę wybiorą uczelnie. Pozostaje otwarte pytanie, czy uczelnie o profilu na ogół zawodowym miałyby prawo do posiadania paru wydziałów elitarnych? (Projekt wspomnianego rozporządzenia wyklucza taką możliwość.) O tzw. KNOW-ach nie warto w tym kontekście nawet wspominać, ze względu na nikłe finansowanie przewidziane na ten program.

Jaki będzie stosunek związków zawodowych, w tym Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, do tego projektu? Gdyby pensje na uczelniach zawodowych miały być znacznie niższe niż na elitarnych (badawczych) i gdyby realizacja programu wymusiła zwolnienia pracowników, to oczywiście będzie opór. O klęsce programu zdecyduje jednak nie tylko sprzeciw związków zawodowych, ale jego niedopasowanie do polskiego dziedzictwa kulturowego, w tym do tradycji znacznej autonomizacji regionów.

Spróbujmy bowiem wymienić przyszele uczelnie elitarnie. Jasne, że UJ i AGH w Krakowie, UW i PW w Warszawie, UAM i PP w Poznaniu, Uwr i PW we Wrocławiu. Ale czy UMK w Toruniu ma zostać szkołą zawodową? Czy Śląsk pogodzi się z degradacją swojego uniwersytetu, politechniki czy uczelni medycznych? A co z KUL i UMCS w Lublinie? Pomorze Gdańskie? Podlasie? Czy Szczecin ma na zawsze pozostać peryferyjnym miastem bez dobrego uniwersytetu? Tę listę można ciągnąć długo.

Myślę, że jest inna droga do elitarności, niewzbudzająca większego oporu zainteresowanych środowisk społecznych i korzystna społecznie. Po pierwsze, trzeba skończyć ze swoistym wyścigiem szczurów – niekończącą się rywalizacją uczelni o studentów, by zwiększyć ich liczbę i w ten sposób poprawić finansowanie. Może na kilkuletni okres przejściowy wspomniany projekt dotyczący podziału dotacji dydaktycznej powinien zawierać stałą przeniesienia bliską 1? (Jak to zresztą było całkiem niedawno temu.) Po drugie, trzeba jednak odciążyć akademickich pracowników uczelni od obowiązków administracyjnych. Niżej podpisany jest członkiem trzech Rad i jednej Komisji, oraz pełni dwie funkcje kierownicze. Członkostwo w kolejnej powstającej właśnie Radzie – do spraw jakości nauczania – będę zawdzięczać niedawnej reformie szkolnictwa wyższego. Wszystkie to są funkcje pełnione społecznie (poza kierowaniem zakładem naukowym) w ramach mojego macierzystego Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej. Przy tym wszystkim nie mam poczucia, abym był wyjątkiem na moim wydziale. Po trzecie, trzeba zlikwidować wieloetatowość – co oczywiście wymaga dodatkowych pieniędzy, ale nie aż tak dużo, jak się niektórym wydaje. W wyniku tych działań zostanie wyzwolona energia ludzi, którą można i trzeba zagospodarować zwiększając nakłady publiczne (budżetowe) na badania naukowe. Gdyby środki dysponowane przez Narodowe Centrum Nauki i Narodowe Centrum Badań i Rozwoju uległy co najmniej podwojeniu, przy zachowaniu dotacji statutowej na bezpiecznym poziomie, to podział na uczelnie elitarnie, mniej elitarnie lub czysto zawodowe, dokonałby się – lub stał się bardziej wyrazisty niż obecnie – w ciągu paru dziesięcioleci w sposób samoistny.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. dr hab. Edward Malec

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „S”

Program Prezydium Rady KSN NSZZ „S” w dn.17.11.2012 r.

- 1) Sprawa ankiety dotyczącej wynagrodzeń (J. Srebrny).
- 2) Udział KSN w KZD NSZZ „Solidarność” – sprawa propagowania zmian statutowych (uchwały finansowej) proponowanych przez KSN oraz odwołanie w sprawie zwrotu kosztów ubiegłorocznej akcji informacyjnej (J. Kaczor).
- 3) Działalność Komisji Zagranicznej – sprawozdanie z wyjazdów w roku 2012 (R. Mosakowski).
- 4) Sprawa rezolucji ETUCE i listu do Romero dotyczącego układu zbiorowego. (R. Mosakowski).
- 5) Informacja o inicjatywie spotkania z KRASP.
- 6) Uwagi o organizacji debaty na Uniwersytecie Warszawskim w dniu 1 grudnia 2012 r.
- 7) Sprawy lokalne.
- 8) Stanowisko w sprawie zbadania katastrofy smoleńskiej.
- 9) Przygotowanie dla Rady KSN propozycji uchwał/stanowisk zgłoszonych w komisji Statutowej WZD i nierozpatrzonych z powodu braku quorum (M. Sawicki).
- 10) Wolne wnioski.

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: knsn@interia.pl

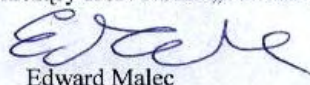
<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

Stanowisko Prezydium Rady KSN NSZZ „S” w sprawie badań przyczyn katastrofy smoleńskiej

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z uznaniem wita inicjatywę naukowców zgrupowanych wokół *Komitetu Organizacyjnego i Komitetu Naukowego Konferencji Smoleńskiej*, by poprzez badania naukowe pomóc w wyjaśnieniu przyczyn katastrofy smoleńskiej. Wobec licznych nieznikających wątpliwości i rodzących się hipotez tylko rzetelne badania naukowe mogą nas przybliżyć do prawdy. Żadne szanujące się społeczeństwo nie może zrezygnować z dążenia do poznania prawdy w tak fundamentalnej sprawie, jak zagadka śmierci wybitnych działaczy państwowych, społecznych i politycznych, w tym prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Co więcej, uważamy, że inicjatywa naukowców nie powinna być tylko ruchem obywatelskim. Uważamy, że powinna ona znaleźć takie wsparcie organizacyjne i finansowe ze strony Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, jakie okaże się konieczne.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

Program Prezydium Rady KSN w dniu 20.10.2012 r.

- 1) Ocena przebiegu akcji informacyjno-protestacyjnych w różnych ośrodkach akademickich.
- 2) (Ponownie proponuję rozważyć) Uchwała prezydium w sprawie warunkowej zgody (lub braku zgody) na wykorzystanie części placowej układu zbiorowego KSN przez ZNP. (Warunek konieczny: że negocjacje będą prowadzone zawsze przy udziale KSN. W przypadku wyłączenia KSN z rokowań zabraniamy ZNP używania naszego układu zbiorowego.)
- 3) Sprawa kontaktów organizacji zakładowych i Komisji Rady z MNiSW.
- 4) Kwestia podwyżek – rozważenie różnych scenariuszy.
- 5) Sprawa spotkania z KRASP w celu wyjaśnienia wątpliwości związanych z ewentualnymi podwyżkami.
- 6) Wystąpienie KSN na KZD w sprawie zwrotu kosztów ubiegłorocznej sekcji informacyjnej (sprawa ogłoszeń prasowych jesienią 2011).
- 7) Sprawa Instytutów podległych resortowi Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (Jurek Dudek).
- 8) Sprawa nazwy Stoczni im. Anny Walentynowicz.
- 9) Przygotowanie dla Rady KSN propozycji uchwał/stanowisk zgłoszonych w Komisji Statutowej WZD i nie rozpatrzonych z powodu braku quorum.
- 10) Sprawy lokalne.
- 11) Sprawa listu z Krajowej Sekcji pracowników Gospodarki Wodnej NSZZ „Solidarność”.
- 12) Wolne wnioski.

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: knsn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

Uchwała

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie poparcia dla uchwały Walnego Zebrania Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 27.09.2012 r

Warszawa, dn. 20 października 2012 r.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” wyraża zdecydowane poparcie dla uchwały Walnego Zebrania Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 27.09.2012 r., w której WZD tego Regionu zwraca się do Komisji Krajowej o zwołanie Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Delegatów poświęconego wyłącznie wprowadzeniu zmian w statucie NSZZ „Solidarność”. Uważamy, że Statut naszego Związku i uchwały okołostatutowe (w tym uchwała finansowa) wymagają wielu zmian, wieloletnie zaniechania w tym zakresie szkodzą rozwojowi i skuteczności „Solidarności”, zatem zjazd nadzwyczajny daje szansę na wyjście z zaistniałego impasu. Uważamy również, że jednym z centralnych problemów do rozważenia na nadzwyczajnym KZD powinno być wzmocnienie sekcji branżowych.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: knsn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

Uchwała

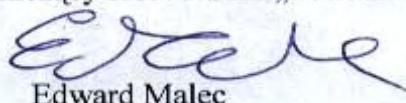
Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie kontaktów z władzami państwowymi i parlamentarnymi

Warszawa, dn. 20 października 2012 r.

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęło uchwałę następującej treści:
Kontakty Komisji Zakładowych lub Komisji Rady z władzami państwowymi i parlamentarnymi (z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu, klubami sejmowymi, MNiSW i innymi ministerstwami) powinny być poprzedzone złożeniem stosownej informacji o dacie, miejscu i celu spotkania w Biurze KSN. Po każdym kontakcie strona związkowa winna złożyć w Biurze KSN krótkie sprawozdanie.

Przewodniczący KSN (lub osoba przez niego upoważniona) powinien monitorować przygotowania i uprzedzić o ewentualnym stanowisku KSN (lub jego braku) w sprawach będących przedmiotem spotkania.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOSĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

Uchwała

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie wystosowania protestu do Krajowego Zjazdu Delegatów w sprawie nieprzedstawienia propozycji zmian w statucie i w uchwale ws. działalności finansowej Związku opracowanych przez KSN

Warszawa, dn. 20 października 2012 r.

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko nieprzedstawieniu Krajowemu Zjazdowi Delegatów przez Komisję Statutową dwóch propozycji zmian w statucie NSZZ „Solidarność” z dnia 19 maja 2012 r., opracowanych przez KSN NSZZ „Solidarność”. Nasz zdecydowany sprzeciw budzi też zignorowanie propozycji zmiany uchwały ws. działalności finansowej Związku przedstawionej przez KSN NSZZ „Solidarność” w dniu 17 sierpnia 2012. Prezydium zobowiązuje przewodniczącego KSN do wystosowania odpowiedniego protestu w formie listu do Krajowego Zjazdu Delegatów.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOSĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

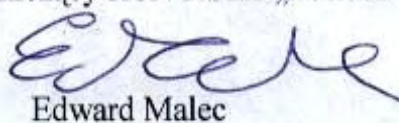
Uchwała

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie przeprowadzenia ankiety na temat sposobu realizacji podwyżek wynagrodzeń

Warszawa, dn. 20 października 2012 r.

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęło uchwałę o przeprowadzeniu ankiety wśród Komisji Zakładowych należących do KSN na temat sposobu realizacji podwyżek wynagrodzeń. Prezydium zobowiązuje Juliana Srebrnego do przygotowania projektu ankiety w terminie do 08 listopada 2012 r. Głosowanie nad formularzem ankiety odbędzie się na posiedzeniu Prezydium 17 listopada 2012.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

Przewodniczący Komisji Nauki i Młodzieży
Pan Artur Bramora

Szanowny Panie Przewodniczący,
poniżej zamieszczam, w imieniu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, opinię o projekcie budżetu na rok 2013 w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego.

Opinia o budżecie w zakresie szkolnictwa wyższego.

Przeanalizowaliśmy najważniejsze pozycje projektu budżetu, który przewiduje między innymi, co następuje:

- w części budżetowej nr 38 – 9.958.525 tys. zł;
- w dziale budżetowym nr 803 – 9.925.192 tys. zł;
- w rozdziale budżetowym nr 80306 – 7.821.498 tys. zł.

Pożyteczne jest zestawienie tych liczb z analogicznymi danymi w planie budżetu na rok 2012, który przewidywał:

- w części budżetowej nr 38 – 9.696.014 tys. zł;
- w dziale budżetowym nr 803 – 9.663.672 tys. zł;
- w rozdziale budżetowym nr 80306 – 7.810.281 zł.

Porównanie obu grup danych jest kolejnym potwierdzeniem pogłębiającego się wieloletniego kryzysu w finansowaniu szkolnictwa wyższego. Odnotowujemy bowiem – jeśli uwzględnić czteroprocentową inflację w 2012 roku – realny spadek finansowania od 1% do 4% w roku 2013.

Pozycja 80306 realnie maleje o około 4%, co w połączeniu z 2% spadkiem w roku 2012 spowoduje bardzo trudną sytuację w funkcjonowaniu wielu wyższych uczelni publicznych i doprowadzi do zwolnień pracowników.

Jest faktem, że istnieje rezerwa celowa nr 40 przeznaczona na podwyżki. Ale rezerwy mają to sobie, że mogą – lecz nie muszą – być uruchomione. Kwota na planowane podwyżki plac powinna zostać wyodrębniona w poz. 80306, a nie w rezerwie celowej poz. 40. Wtedy planowane podwyżki będą realne.

Opinia o budżecie nauki.

Ogólna kwota przypadająca na część budżetową nr 28 wynosi – 5.059.476 tys. zł. Inne ważne pozycje to:

- rozdział 73005 (Działalność statutowa i inwestycyjna jednostek naukowych) – 2.426.442 tys. zł;
- rozdział 73008 Narodowe Centrum Badań i Rozwoju – 1.282.825 tys. zł;
- rozdział 73009 Narodowe Centrum Nauki – 899.993 tys. zł.

W budżecie na rok 2012, przewidziano na w/w pozycje kwoty następujące:

- ogólna kwota przypadająca na część budżetową nr 28 wynosi – 2.442.788 tys. zł;
- rozdział 73005 (Działalność statutowa i inwestycyjna jednostek naukowych) – 2.442.788 tys. zł;
- rozdział 73008 Narodowe Centrum Badań i Rozwoju – 1.274.613 tys. zł;
- rozdział 73009 Narodowe Centrum Nauki – 899.993 tys. zł. tys. zł.

Porównanie obu grup danych pozwala na następujące wnioski.

Po jednorocznym zwiększeniu w 2012 r. finansowania, w skromnych zresztą rozmiarach, następuje powrót do wieloletniej praktyki obniżania nakładów na naukę. Odnotowujemy bowiem – jeśli uwzględnić czteroprocentową inflację w 2012 roku – realny spadek finansowania ok. 4% w roku 2013.

Niepokoje zwłaszcza zamrożenie nominalnie na tym samym poziomie, ale realnie niższe o około 4%, dotacji na działalność statutową i inwestycyjną jednostek naukowych. Fakt ten spowoduje duże napięcia w funkcjonowaniu jednostek naukowych i doprowadzi do zwolnień pracowników.

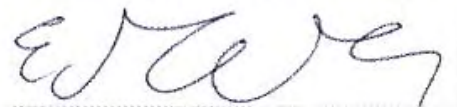
Uwagi końcowe

Projekt budżetu na rok 2013 jest realizacją pewnego liberalnego zamysłu, wcielonego – myślę, że całkiem konsekwentnie – od roku 2008. Jest już teraz zupełnie oczywiste, że program liberalny doprowadził do niepowodzenia. Faktem symbolicznym jest, że w roku 2007 najlepsza polska uczelnia – Uniwersytet Jagielloński – znajdowała się w jednym z rankingów na pozycji 275, gdy w roku 2012 w tymże samym rankingu najlepszy był Uniwersytet Warszawski na pozycji 398. KSN NSZZ „Solidarność” zachowuje

zdrowy sceptycyzm wobec rankingów, ale nie możemy nie zauważyć tendencji przez nie pokazywanych. Nie mamy – my, ludzie akademickiej „Solidarności” – żadnej satysfakcji z tego powodu, że stało się to, przed czym Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” ostrzegała od lat. Ostrzegliśmy przed nietrafionymi zmianami ustawowymi, marnotrawstwem pieniędzy i zamrażaniem wynagrodzeń w uczelniach wyższych. Od 1,5 do 1,8 miliarda złotych, które mogły trafić do uczelni publicznych z budżetu państwa trafiło w latach 2008-2012 do uczelni prywatnych na stypendia. Podejrzewamy, że kolejne miliardy złotych ze środków europejskich dostały polskie uczelnie prywatne; a przecież – jeśli wierzyć madryckiemu Webometrics, które sklasyfikowało ponad 20 tysięcy uczelni - siedem spośród nich należy do 100 najgorszych na świecie. Z kolei niskie wynagrodzenia pracowników doprowadziły do dalszego wzrostu zjawiska pracy na wielu etatach. Z rozczarowaniem odnotowujemy, że projekt budżetu na rok 2013 nie zawiera żadnych istotnych zmian sugerujących próbę zatrzymania postępującego upadku polskiej nauki i szkolnictwa wyższego.

Pozostaję z szacunkiem,

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. dr hab. Edward Malec

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.p.92/W/12

Warszawa, dn.05 listopada 2012 r.

Pan Roman Adamczyk
Dyrektor Departamentu Jednostek
Nadzorowanych i Podległych
Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w wyniku przeprowadzonej konsultacji z Komisją Zakładową NSZZ „S” Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego nie wnosi uwag do treści projektu rozporządzenia z dnia 18 października 2012 r. **w sprawie połączenia Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego oraz Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Izolacji Budowlanej.**

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
Instytutów Badawczych
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Jerzy Dudek

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Edward Malec

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego**Prof. dr hab. Barbara KUDRYCKA****Opinia KSN NSZZ „Solidarność” o projekcie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2012 r.****zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu podziału dotacji****z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych z dnia 8 lutego 2012 r.**

Naszym zdaniem proponowane zmiany są mało konkretne, w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia MNiSzW z dnia 8 lutego 2012 r. W wielu punktach jest swoboda dopasowania ważnych parametrów (np.: współczynnika przeniesienia) dla poszczególnych uczelni, co stwarza wrażenie, że parametry te mogą być zależne nie od obiektywnych danych, lecz od uznania Ministra. Rozporządzenie nie spełnia oczekiwań formułowanych wielokrotnie przez KSN NSZZ „Solidarność” – nie uwzględniono, np. w algorytmie wyników akredytacji. Niepokojący – a w gruncie rzeczy skandaliczny – jest brak precyzyjnego sformułowania zmiany omawianej niżej w punkcie 7. Parametr „m”, zupełnie kluczowy, pozostawia się do późniejszego określenia. Niewłaściwe jest nawet stwarzanie wrażenia, że proponuje się jakiś uniwersalny model „dostępności kadry”. Są też w omawianym rozporządzeniu propozycje interesujące (jeśli nawet niedopracowane), np. te omawiane w punkcie 4 poniżej.

Biorąc pod uwagę całość, nie możemy jednak zaopiniować przedstawionego projektu rozporządzenia inaczej niż negatywnie.

W opinii KSN NSZZ „Solidarność” obecny algorytm, premiujący uczelnie przede wszystkim za liczbę studentów, doprowadził do bezrobocia młodzieży z wyższym wykształceniem z kierunków humanistycznych i społecznych. Jednocześnie doprowadził on do deficytu kadry z wykształceniem medycznym, matematyczno-przyrodniczym i technicznym.

KSN NSZZ „Solidarność” poniżej przedstawia uwagi szczegółowe:

1. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, w załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji dla uczelni publicznych na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, w pkt. 3 mamy wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej. Pierwsza zmiana ministerialna dotyczy wielkości stałej przeniesienia z roku poprzedniego. Proponuje się zmienną wartość tej stałej wynoszącą od 0,5 do 0,7. W uzasadnieniu do rozporządzenia jest mowa o „nowym sposobie” określenia stałej przeniesienia C. Tymczasem brak jest podania właśnie sposobu określenia tej stałej. Zasadnicze pytania to: czy będzie jednakowa dla wszystkich uczelni w danym roku? Jakie parametry będą miały wpływ na jej wartość? Zdaniem KSN NSZZ „Solidarność” kwota przeniesienia powinna być stała – np. 0,8 – co pozwoliłoby uczelniom na planowanie swojego rozwoju w dłuższej perspektywie. Zaproponowana zmienność stałej przeniesienia jest rozmywaniem konkretnych zasad i budzi nasz zdecydowany sprzeciw.
2. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, w załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji ... , w pkt. 3 we wzorze określającym kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej, kolejna zmiana ministerialna dotyczy wag poszczególnych składników wzoru. Brak uzasadnienia do wprowadzonych zmian.
3. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, w załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji, w pkt. 3 – wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej – w składniku studencko-doktoranckim współczynnik kosztocłonności kierunków studiów stacjonarnych ustalony jest na podstawie rozporządzenia MNiSzW z dnia 9 lutego 2012 r. W tym rozporządzeniu współczynniki dla obszaru studiów technicznych zaokrąglane są w dół, co spowoduje spadek wartości tego składnika, a tym samym mniejsze kwoty dotacji. Dotyczy ta niekorzystna zmiana akurat kierunków, których absolwenci są poszukiwani na rynku pracy. Z kolei dla obszaru studiów humanistycznych, dotacje będą większe (wskaźnik zaokrąglany w górę). Czy taka powinna być logika działania algorytmu, według którego np. kierunki zamawiane otrzymują mniej pieniędzy niż wg algorytmu dotychczasowego?
4. W składniku studenckim – doktoranckim wprowadzono także podział na doktorantów niepobierających i pobierających stypendium. Zróżnicowanie takie jest dla KSN NSZZ „Solidarność” zrozumiałe. Na wielu kierunkach studiów do rzadkości należą doktoranci pobierający stypendium. Taki stan rzeczy uważamy za naganny. Z drugiej strony skokowa zmiana dotychczasowych zasad wywoła napięcia budżetowe na wielu

uczelniah. Sugerujemy wprowadzenie proponowanej zmiany w 2-3 etapach, np. 5 → 4 → 2,5. Należy też wziąć pod uwagę wielkość środków przeznaczonych na stypendia, która jest limitowana ogólną sumą środków przeznaczonych na szkolnictwo wyższe.

5. Niezrozumiała jest propozycja mechanizmu korygującego w przypadku, gdy uczelnia wykaże liczbę studentów studiów stacjonarnych większą niż 2% ogólnej liczby studentów z roku poprzedniego. Jeśli uczelnia uzyska zgodę Ministra na zwiększenie liczby studentów, to czy może się zdarzyć, że nie dostanie dotacji na ich kształcenie?
6. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, w załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji, w pkt. 3 – wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej – w składniku kadrowym można zauważyć pozytywną zmianę. Mianowicie uwzględnia się nauczycieli akademickich według posiadanych przez nich stopni i tytułów, zamiast według zajmowanych stanowisk. Wprowadzenie wag przy stopniach i tytułach różniących się o 0,5 jednak nie premiuje wystarczająco dynamicznego rozwoju kadry oraz jakości kształcenia. Odnotowujemy jednakże w dalszym ciągu dyskryminację profesorów z Polski (waga 2,5) w stosunku do profesorów z zagranicy (waga 5 lub 4). Uważamy to za niewłaściwe.
7. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji, w pkt. 3 – wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej – wprowadzono nowy składnik dostępności kadry, czyli liczbę studentów i uczestników studiów doktoranckich przypadających na jednego nauczyciela akademickiego. Zupełnie nieuzasadnione jest wliczanie do tej liczby studentów **studiów niestacjonarnych** i uczestników **niestacjonarnych studiów doktoranckich**, skoro w składniku studenckim uwzględniani są tylko studenci **studiów stacjonarnych** różnych stopni. Analizując współczynnik d_i , widać, że dla $m=1$ ma on wartość maksymalną $d_i=1$, a dla m mniejszego lub większego od 1 ($m=0$ i $m=2$) maleje do zera. Takie rozwiązanie jest zupełnie niezrozumiałe, bo uczelnie, które chcą zapewnić kształcenie elitarne – zatem na nauczyciela akademickiego przypadnie mała liczba studentów (dobra „dostępność”) – będą miały z tego powodu zmniejszoną kwotę dotacji. Postulujemy dla $m \leq 1$ przyjęcie współczynnika $d_i=1$. Przeciętna liczba nauczycieli akademickich P_i powinna być obliczana tak samo jak w składniku kadrowym (z wagami zależnymi od stopni i tytułów). Nie ma uzasadnienia, aby było inaczej. Kolejna sprawa – **najzupełniej fundamentalna – to brak zdefiniowania parametru m – modelowej dostępności nauczycieli akademickich**. Czy może on być różny dla różnych grup uczelni? Inny dla każdego typu uczelni? Na te pytania brak w rozporządzeniu odpowiedzi. Proponujemy, aby obliczyć m jako średnią z 5 najlepszych uniwersytetów oraz uniwersytetów przymiotnikowych i 5 najlepszych uczelni technicznych oraz innych grup uczelni, z tolerancją $\pm 10\%$.
8. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji, w pkt. 3 – wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej - w składniku badawczym pozytywne jest zróżnicowanie projektów w ramach programów międzynarodowych i tych finansowanych z budżetu państwa, ale to zróżnicowanie nie jest jasno zdefiniowane.
9. W opiniowanym projekcie rozporządzenia, załączniku nr 1 określającym sposób podziału dotacji, w pkt. 3 – wzór określający kwotę zasadniczej części dotacji podstawowej dla *i-tej* uczelni publicznej – w składniku wymiany nie jest sprecyzowane, czy dotyczy to studentów i uczestników studiów doktoranckich stacjonarnych, czy też niestacjonarnych. Brak uwzględnienia wymiany studenckiej pomiędzy polskimi uczelniami.

Z żalem konstatujemy, że propozycje KSN NSZZ „Solidarność” stworzenia grupy roboczej pracującej nad opracowaniem nowego algorytmu, składane Ministerstwu NiSW już od ponad dwóch lat, pozostały do dzisiaj bez oddźwięku.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” podtrzymuje dotychczasowe uwagi i za niezbędne uważa wprowadzenie następujących zmian:

- 1) Zmiana stałej przeniesienia do poziomu $C=0,8$,
- 2) uwzględnienie w algorytmie wyników akredytacji,
- 3) uściślenie sposobu obliczania składnika dostępności kadry i liczby modelowej m . Parametr m powinien być określony w rozporządzeniu dla każdej grupy uczelni – osobno dla uniwersytetów, uniwersytetów przymiotnikowych, uczelni technicznych, artystycznych, itd.

Podsumowując, KSN NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje przedstawiony projekt rozporządzenia z dnia 12 września 2012 r. w sprawie zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych.

Przewodniczący KSN

NSZZ „Solidarność”

Prof. dr hab. Edward Malec

PISMO OD ETUCE

European Trade Union Committee for Education (ETUCE) po raz drugi kieruje do Premiera Donalda Tuska i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej oraz do Ministra Pracy i Spraw Socjalnych Władysława Kosiniak-Kamysza wystąpienie w sprawie blokowania negocjacji Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników publicznego szkolnictwa wyższego. ETUCE wyraża zaniepokojenie z powodu odrzucenia projektu układu zbiorowego przedstawionego przez Związki Zawodowe („Solidarność” i ZNP) i zwraca się do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o umożliwienie skutecznego przebiegu procesu negocjacji. Wskazuje, że negocjacje nie powinny być ograniczone do problemu określonego przez jedną stronę. Wzywa do podjęcia niezbędnej inicjatywy ustawodawczej i przystąpienia do negocjacji nad projektem Układu Ponadzakładowego przedstawionego przez oba Związki Zawodowe.

Education International
Internationale de l'Éducation
Internacional de la Educación

<http://www.ei-ie.org>

EUROPEAN REGION- ETUCE

President
Ronnie Smith

Vice-Presidents
Paul Bennett
Odile Cordelier
Monika Konczyk
Jörgen Lindholm
Galina Merkoulova
Ulrich Thöne

5, Bd du Roi Albert II, 9th
1210 Brussels, Belgium
Tel +32 2 224 06 91/92
Fax +32 2 224 06 94
secretariat@csee-etuce.org
<http://www.csee-etuce.org>

European Director
Martin Rømer

Treasurer
Walter Dresscher

ETUCE

European Trade Union Committee for Education
EI European Region

TO :

- Mr. Donald Tusk
Prime Minister
Aleje Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa
Poland
- Barbara Kudrycka
Minister of Science and Higher Education
ul. Wspólna 1/3
00-529 Warszawa
Poland
- Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister of Labour and Social Policy
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa
Poland

Cc: NSZZ-KSN Solidarnosc; ZNP

Brussels, 12 November 2012

Ref: MR/AKR/9479

Subject: Collective Labour Agreement for Higher Education employees

Dear Sir/Madam,

The ETUCE wishes to return to the matter raised in its letter from 21 November 2011 on the social dialogue in Higher Education in Poland. At that time we had already expressed serious concerns about the rejection of a draft collective agreement proposed by ETUCE's member organisations NSZZ-KSN Solidarnosc and ZNP. The ETUCE had called on the Polish Ministry of Science and Higher Education to ensure the realisation of a constructive social dialogue and to enable a successful collective bargaining process in Higher Education. Since then, we have been following the social dialogue developments in Poland with great interest and we were disappointed to find that this regrettable situation has not changed for the better yet.

It has come to our attention that apparently the Minister of Science and Higher Education, Ms. Barbara Kudrycka, has also repeatedly presented new justifications to sidestep the real issue. However, it seems now that after a long time of strict rejection the Minister has finally shown readiness to enter into negotiations for an agreement. However, she would only negotiate on wage matter disregarding that a collective agreement shall contain also other provisions governing the terms and conditions of employment. We have understood from our Polish member organisations that indeed they intend to negotiate other important issues but only wages.

We would like to emphasize that the Polish Government has to live up to its responsibilities related to the International Labour Organisation conventions that it has ratified. In this context, we need to refer again to ILO Convention No. 98 and ILO Recommendation No. 91 according to which the scope of negotiations should not be limited to only one issue defined by one of the parties.

The ETUCE continues to strongly give support to the demand of its Polish member organisations. This is that the Polish Government should – without any delay – take a legislative initiative in order to amend the Law on Higher Education related to collective agreements. It should also consider the proposals for amendment of the Polish Act on solving collective disputes as presented by the National Science Section of NSZZ Solidarnosc on 31 July 2012. Already in 1997 the Polish Constitutional Tribunal had stated that there was a legal loophole on that matter and urged the Polish Parliament for suitable amendments.

Also, a soon solution out of this unnecessarily complicated situation would be desirable for the Polish social partners in education to start focusing on other important priorities again such as the Europe 2010 strategy. The ETUCE would sincerely hope for an immediate beginning of negotiations on the draft collective agreement as presented by the two trade unions.

For the ETUCE,

Martin Rømer
European Director

The ETUCE, the European Trade Union Committee for Education is the European Region of Education International. It represents 135 teacher unions in Europe, i.e. 12.8 million teachers from all levels of the education sector in 45 countries. The ETUCE is a social partner in education at EU level and a trade union federation of the ETUC, the European Trade Union Confederation.

W dniu 8 listopada 2012 r. odbyło się kolejne plenarne posiedzenie Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Poniżej zamieszczamy dwie komplementarne notatki z tego posiedzenia, sporządzone przez przedstawicieli KSN uczestniczących w tych obradach. ***Red.***

NOTATKA z posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dniu 8 listopada 2012 roku o godz. 9.00 w sali 117 w MNiSzW

Na początku posiedzenia miała miejsce niezapowiedziana w porządku dziennym wizyta sekretarz stanu w MNiSzW prof. dr hab. Marii Elżbiety Orłowskiej, która w obszernym czasowo wystąpieniu poinformowała o aktualnych działaniach Ministerstwa, zwłaszcza w zakresie informatyzacji, co jest głównym punktem zainteresowania i specjalnością Pani Minister. Była również mowa o nowelizacji prawa o szkolnictwie wyższym i budżecie nauki, szkolnictwa wyższego i PAN. Informacje na temat tego wystąpienia są dobrze przedstawione w notatce opracowanej przez kol. Marka Gutowskiego (radaksn: 3050).

Sprawa budżetu na 2013 rok w dziedzinie nauki, zwłaszcza finansowania działalności PAN wywołała obszerną dyskusję.

Poruszono następujące sprawy:

- kształcenia medycznego i problemów z utrzymaniem przez uczelnie szpitali klinicznych, do czego nie poczuwa się Ministerstwo Zdrowia (prof. Lampe). Według Pani Minister trzeba zorganizować spotkanie z przedstawicielami Ministerstwa Zdrowia w tej sprawie;
- finansowania działalności statutowej jednostek PAN – zwłaszcza niedostatku środków na ten cel. W budżecie na 2013 rok nastąpiło realne zmniejszenie środków, mimo odmiennej, trudnej do zaakceptowania opinii Ministerstwa (sprawę poruszył dr Julian Srebrny). Według Pani Minister receptą na te trudności ma być restrukturyzacja jednostek PAN, na którą przewidziano w budżecie określone środki, co spowodowało, że liczba jednostek zmniejszyła się z 260 do 111;

- dostosowanie profili kształcenia do potrzeb rynku. Na razie jedynym „osiągnięciem” w tym zakresie jest rekordowa liczba 460 uczelni istniejących w Polsce (prof. Jezierski);
- opracowania nowych zasad finansowania nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce. Stosowany obecnie algorytm, według którego oblicza się dotacje finansowe wzbudza coraz więcej kontrowersji. Nie reaguje on na zachodzące zmiany, np. na zmieniającą się liczbę studentów na jednego nauczyciela akademickiego (prof. Lubacz).

Na tle tej dyskusji można wysnuć wniosek, że dyskusje na temat problemów trapiących polskie szkolnictwo wyższe i naukę, których jest bardzo wiele, odbywają się przypadkowo (jak opisana powyżej), bez udziału kompetentnych przedstawicieli resortu, co skutkuje, że nie mają one istotnego wpływu na bieg wydarzeń.

Głównym, przewidzianym w porządku dziennym punktem posiedzenia były sprawy pierwszego roku funkcjonowania znowelizowanej ustawy o stopniach i tytule naukowym. Obszerne wprowadzenie do dyskusji na ten temat wygłosił prof. Hubert Izdebski – sekretarz Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu. Problemy tam przedstawione zawiera również notatka kol. M. Gutowskiego z IF PAN (radaksn:3050). W uzupełnieniu można dodać, co podkreślił prof. Lubacz, że Rada Główna już raz negatywnie zaopiniowała tę ustawę, zauważając w niej wiele nieprawidłowości wręcz blokujących możliwość przeprowadzenia postępowań według nowych zasad. Zwykła sprawa obowiązujących terminów, określonych przez ustawę, skutecznie blokuje procedurę nadania stopnia lub tytułu naukowego. Prof. Lubacz określił sytuację w tej materii jako przerażającą i zaapelował do Centralnej Komisji o dobry kontakt z Radą Główną, aby mogła ona właściwie reagować na propozycje w tym zakresie.

Po przerwie głównymi punktami obrad było zaopiniowanie „Objaśnień projektu budżetu w zakresie szkolnictwa wyższego oraz w części 38 – Szkolnictwo wyższe – do projektu ustawy budżetowej na rok 2013”. Do przedstawionych objaśnień zgłoszono dużo uwag krytycznych:

- niewystarczające środki do skompensowania inflacji w sferze podwyżki wynagrodzeń,
- zagrożenia dla finansowanie dużych rozpoczętych w Uczelniach inwestycji,
- niewystarczające środki na stypendia socjalne dla studentów i doktorantów wobec wzrostu liczby uprawnionych w związku ze zmianą kryteriów przyznawania tej pomocy,
- niewystarczające środki dla Parlamentu Studentów na obowiązujące szkolenia.

Rada przegłosowała opinię z wymienionymi uwagami krytycznymi:

- Zaopiniowanie „Objaśnień projektu budżetu w części 28 – Nauka do projektu ustawy budżetowej na rok 2013”. Projekt opinii Rady przedstawiła prof. Barbara Tuchańska. Opinia Rady zwraca uwagę, że generalnie projekt budżetu jest podtrzymywaniem dotychczasowego stanu, a wzrost wynoszący 1,34% jest poniżej realnego poziomu inflacji wynoszącej 4%. Są również krytyczne uwagi do struktury budżetu. Ogólnie Rada oceniła budżet nauki jako niski w stosunku do potrzeb (pięciokrotnie niższy niż średnia w krajach Unii Europejskiej), co jest bulwersujące, jak sformułował to prof. Lubacz – przewodniczący Rady. Rada jednogłośnie zaakceptowała tę opinię.
- Zaopiniowanie dokumentu przedłożonego przez NCBiR pt. „Plan działania na rok 2013 priorytetu IV Szkolnictwo Wyższe i Nauka w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”. Projekt opinii Rady przedstawiony przez prof. B. Tuchańską z KN RG Rada przyjęła do akceptującej wiadomości.
- Dalsze punkty porządku dziennego zawierały zaopiniowanie wniosków uczelni o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz zasad przyznawania stypendiów naukowych i będą one zawarte w protokóle z obrad.

Opracował: **Jan Berkan**

Marek Gutowski

NOTATKA z posiedzenia Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dniu 8 listopada 2012 r.

Punktualnie o godz. 9:00, w budynku Ministerstwa Nauki przy ul. Hożej 20 w Warszawie, rozpoczęła się XXI sesja plenarna Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Obrady prowadził prof. Józef Lubacz, szef Rady.

Na sali było obecnych ok. 50 osób, a wśród nich m.in. profesorowie: Izdebski (sekretarz CK), Woźnicki, Rogowski, Rafalski (Instytuty Badawcze), Grabarczyk (NCBR), Miszke (uczelnie artystyczne) – ci zostali powitani przez Przewodniczącego. Na sali obecni byli także czterej członkowie naszej Rady: kol. Barcz, Dołęga, Gutowski i Srebrny oraz, bodajże dwaj reprezentanci studentów.

Program części pierwszej posiedzenia, początkowo obejmujący jedynie zreferowanie i dyskusję nad pierwszym rokiem funkcjonowania znowelizowanej ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, został wzbogacony o wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Nauki, prof. Orłowskiej.

Min. Orłowska wzięła udział w posiedzeniu Rady po raz pierwszy, mimo że swoją funkcję piastuje już 5 lat. Treścią jej wystąpienia było zreferowanie działań Ministerstwa w ostatnich 6 miesiącach:

- prace nad nowelizacją 3 ustaw: PSW, ustawy o finansowaniu nauki oraz ustawy o języku polskim. Rada je otrzyma, jak tylko będą gotowe, do „konstruktywnej dyskusji”, jak to określiła. W istocie będą to jedynie

projekty założeń do nowelizacji;

- informatyzacja, system POLON. Będzie to właściwie baza danych statystycznych dotyczących uczelni (których?): posiadane nieruchomości, wyniki rekrutacji, etaty itp. System powinien zadziałać w połowie czerwca 2013 r.;
- program Polski Plagiat. System informatyczny zawierający dane o pracach licencjackich, magisterskich i doktorskich. Z powodu uwarunkowań w rodzaju praw autorskich system będzie jedynie wskazywał na podobieństwa badanej pracy do innych, już istniejących prac, jednakże bez ich identyfikacji. System powinien być dostępny w kwietniu-maju 2013 r.;
- inny system będzie proponował kierunki studiowania osobie, która o to poprosi oraz poda swoje niezbędne dane, np. wyniki maturalne i miejsce zamieszkania;
- ministerstwo pracuje nad ujednoczeniem procedur składania wniosków grantowych. Odpowiednie formularze powinny być jednakowe dla NCBR, NCN oraz dla wniosków „ministerialnych”;
- sprawa „Open Access”. Jest to sposób publikacji, w którym autor pokrywa koszty, natomiast każdy ma swobodny dostęp do takiej publikacji. Dotyczy to, oczywiście, publikacji z prac finansowanych ze środków publicznych. Aktualnie sprawa jest na etapie wstępnym, do dyskusji. Jednakże w 2013 r. trzeba zrealizować dyrektywy Komisji Europejskiej w tym zakresie;
- polska bibliografia naukowa. Będzie to z jednej strony wyszukiwarka publikacji w języku polskim, bądź w polskich czasopismach (czyli także baza danych), ale będzie też wykorzystywana przy określaniu wysokości dotacji statutowej. Okazuje się, że w Polsce funkcjonuje 2236 czasopism naukowych. Od stycznia będą one miały polski indeks cytowań, podobny do SCOPUS czy Web of Science;
- zapewnienie mocy obliczeniowej na poziomie krajowym. Aktualnie mamy 5 KDM (Komputerów Dużej Mocy), które kosztowały 600 mln zł, natomiast ich roczny koszt utrzymania to 400 mln zł. Planuje się wobec tego przedsięwzięcie pod nazwą PL-grid, dzięki któremu każdy naukowiec będzie miał (zdalny) dostęp do dużych mocy obliczeniowych, niezależnie od tego, gdzie aktualnie pracuje.

Po tej prezentacji działań Ministerstwa przyszła kolej na dyskusję, z której przytoczę tylko początkowy fragment w nadziei, że koledzy uzupełnią resztę.

Na pytanie prof. Lubacza, czy materiały wypracowane przez zespół Darii Nałęcz (ok. 300 stron!) przydadzą się do czegokolwiek w ministerialnych pracach nad nowelizacją PSW, padła odpowiedź, że „powinny być wykorzystane” przed rozesłaniem założeń do nowelizacji.

Drugie pytanie (nie zanotowałem autora) było bardziej obszerne, podobnie jak – dla mnie bulwersująca (dlaczego? patrz tekst dużymi literami) – odpowiedź.

Pytanie: Budżet PAN (81 mln) wzrasta o 1/80, tymczasem budżet IPN – o 15%. Jak to jest? Ponadto: dlaczego nowelizacja PSW a nie nowa ustawa? Przecież nowelizacja była dopiero co i objęła ok. 70 artykułów ustawy.

Odpowiedź: (sens, to nie jest stenogram): budżet IPN nie podlega MNiSzW, więc odpowiedzi nie będzie. Natomiast w kwestii PAN zachodzi nieporozumienie. Kwota 81 mln zł dotyczy jedynie części korporacyjnej Akademii, natomiast finansowanie instytutów PAN (560 mln zł dotacji statutowej) zapisane jest w innej części budżetu (28).

Pani Minister nie wdała się w ocenę, czy te 560 mln zł to wzrost czy spadek („to nie są zmiany kosmetyczne”), ale „zamiast” poczęstowała nas takimi oto informacjami:

1. MAMY NAŁOŻONĄ PROCEDURĘ NADMIERNEGO DEFICYTU.
2. Planowany 1% odpis z CIT na naukę nie wejdzie w życie, jeśli procedura (nadmiernego deficytu) NIE ZOSTANIE ZDJĘTA.
3. Prace związane z obronnością są obecnie finansowane po równo przez MON oraz NCBR (50/50). Aktualnie MON wykłada 150 mln zł, ale kwota ta wzrośnie, kiedy powstanie Program Strategiczny.

Przedstawiciel uczelni medycznych stwierdził, że szpitale kliniczne znajdują się w wyjątkowo trudnej sytuacji, gdyż Ministerstwo Nauki „odcięło się” od ich finansowania, natomiast Ministerstwo Zdrowia łoży jedynie na „biurokrację”. Na zadania naukowe jest więc dokładnie zero z obu źródeł.

Odpowiedź: Nadzór należy do Ministerstwa Zdrowia, które m.in. ustala liczbę studentów w uczelniach medycznych. Bez współpracy z Ministrem Zdrowia niczego nie da się zrobić.

Julian Srebrny stwierdził, że po uwzględnieniu inflacji, z części 73005 budżetu (działalność statutowa i inwestycyjna jednostek naukowych) można się doczytać realnego spadku finansowania o 4%.

Odpowiedź: To jest spojrzenie globalne, w istocie jednak mamy kategoryzację. Otóż kategoria „C” dostanie finansowanie tylko na 6 miesięcy, potem już nic. Koncepcja jest taka, żeby obcinać najslabszym, przez co pozostali otrzymają mniej więcej utrzymaną dotację statutową. Poza dotacją statutową jest przecież jeszcze dotacja bazowa, w której można wyróżnić fundusze przeznaczone dla młodych naukowców, SPUBy i inne. Warto poza tym zainteresować się jeszcze innymi źródłami finansowania, np. konkursami. Pozostali będą musieli się zrestrukturizować (Akademii to też dotyczy).

Prof. Rafalski poskarżył się na nierzetelność opinii dotyczących projektów badawczych zgłaszanych przez Instytut Badawcze.

Odpowiedź: Istotnie, powstało coś w rodzaju czarnej dziury dla projektów „zbyt praktycznych” dla NCN a jednocześnie „zbyt teoretycznych” dla NCBR. Coś z tym trzeba zrobić.

Inny głos: mamy rekordową liczbę powyżej 400 uczelni, ale ich absolwenci są niedostosowani do rynku pracy.

Odpowiedź: Mówimy to samo, i to od dawna. Ale to uczelnie, także te z uprawnieniami habilitacyjnymi, powinny prowadzić odpowiednie kierunki, do czego przecież mają wolną rękę. Nowela PSW idzie także w tym kierunku (chodzi o zaistnienie dwóch rodzajów uczelni, klasycznych i zawodowych).

Ostatnie pytanie ponownie zadał Przewodniczący Lubacz.

Pytanie: Dopiero co opiniowaliśmy algorytm, ale jednocześnie zaapelowaliśmy o zmianę systemu finansowania, bo samo "kręcenie gałkami" nie doprowadzi do oczekiwanych skutków.

Odpowiedź: jednak pozostaniemy przy algorytmie, bo zmiany nie mogą być skokowe – a tak musiałoby być przy radykalnej zmianie zasad. Będziemy jednak w nim manipulować. Po pierwsze „stała przeniesienia” ma stać się funkcją czasu (z poprzednich wypowiedzi pani minister wynika jednoznacznie, że będzie to funkcja malejąca), po drugie trzeba będzie uwzględnić w jakiś sposób proporcję liczby studentów do kadry nauczającej.

O godz. 10:03 pani minister opuściła zebranie z powodu innych zajęć.

Głos zabrał prof. Izdebski (CK), który przedstawił 3 tabele z bardzo obszernym omówieniem:

1. zgłoszone wnioski o nadanie uprawnień do nadawania stopni naukowych (między 1.12.2011 a 30.09.2012 r.),
2. porównanie liczby habilitacji według starych i nowych zasad,
3. porównanie liczby wystąpień o profesury według starych i nowych zasad.

Podniósł także kilka innych kwestii:

- 833 Rady mają aktualnie uprawnienia do nadawania stopnia doktora, ale mogą je stracić, jeśli do września 2013 r. nie dostosują się do nowej klasyfikacji dyscyplin naukowych,
- po długim czasie, ale jednak, premier zatwierdził statut CK,
- tryb wyborów nowego składu CK (pod koniec roku) grozi sparaliżowaniem jej działalności w nowej kadencji przez pierwsze 1-2 miesiące.

Tabelki:

1. O nadanie uprawnień do nadawania stopnia doktora zgłosiło się 66 jednostek, stopnia dr hab. - 29.
2. Całkowita liczba habilitacji w zasadzie nie uległa zmianie, ale te na nowych zasadach jeszcze nie stanowią większości (1492 starym trybem, 569 nowym). Prawdziwy wzrost nadanych stopni dra habilitowanego odnotowano w 2005 r., kiedy odstąpiono od zatwierdzania habilitacji przez CK. Jedynie w grupie nauk mat-fiz-chem zaczęły przeważać habilitacje wg nowych zasad (129:126). Najbardziej opornie idzie to w dziedzinie sztuki (11:100). Pozostałe dziedziny: nauki humanistyczne i społeczne 495:119, nauki rolnicze, biologiczne i weterynaryjne 201:96, nauki medyczne 231:90, nauki techniczne 228:97.

Procedury habilitacyjne jedynie sporadycznie kończą się w ciągu 4 miesięcy. Nie jest prawdą, że nie przedstawia się rozprawy habilitacyjnej w dotychczasowej formie. Narasta zjawisko polegające na pozytywnych opiniach stosownych komisji, po których Rada wydaje werdykt negatywny, tj. nie nadaje stopnia dra hab. Co więcej, coraz częściej zdarza się, że zainteresowany sam wycofuje swój wniosek na wczesnym etapie (nowej) procedury, kiedy wskazana przez niego Rada odmówi wszczęcia postępowania (ma prawo, bez podania przyczyn). W niektórych dyscyplinach sięga to 50% wniosków (!).

3. Najgorzej sytuacja wygląda w profesurach. Nadano 835 tytułów profesora starym trybem, natomiast 4 wnioski według nowych zasad wciąż nie zostały załatwione. Prof. Izdebski nie powiedział, czy liczba nadanych tytułów zmalała, wzrosła czy nie zmieniła się. Generalnie liczba profesorów zawodowo czynnych odnotowuje jednak tendencję malejącą.

Jako jedną z przyczyn trudności wdrożenia nowych reguł nadawania stopnia naukowego, prof. Izdebski wskazał art. 21a ustawy o tytule i stopniach naukowych, który określił mianem "dziwnego" (artykuł ten traktuje o nadawaniu przez rektora uprawnień równoważnych z tymi, które wynikają z posiadania habilitacji).

Prof. Woźnicki poinformował, że prace zespołu Darii Nałęcz nie doszły do problematyki ustawy o stopniach naukowych. Wyraził przy tym przekonanie, że nowelizacja PSW jest konieczna.

W krótkiej dyskusji prof. Jeziorski wyraził opinię, że stara procedura habilitacyjna była lepsza. Z tą nową da się żyć, ale po usunięciu z niej nonsensów takich, jak zupełnie nierealne terminy oraz brak możliwości odmowy postępowania przez Radę wskazaną przez CK (po odmowie Rady wskazanej przez habilitanta).

Już na zakończenie prof. Izdebski dodał, że zapanował niezły bałagan w kwestii stawek za recenzje rozpraw habilitacyjnych. Nie dość, że stawki generalnie spadły, to jeszcze powstał problem: stare-stare, stare-nowe, nowe-stare i nowe-nowe. Chodzi o reguły postępowania oraz wysokość stawek.

Na tym zakończono pierwszą część posiedzenia

Marek Gutowski

INFORMACJA MNiSW

Informacja MNiSW na temat wspierania komercjalizacji – posiedzenie Podkomisji w dniu 11 września 2012 r. Z informacją tą warto zapoznać się zarówno pod kątem dokonań (np. wysokość wydatkowanych środków przez NCBiR) jak i obietnic (np. prace nad przekazaniem 1% podatków od osób prawnych).

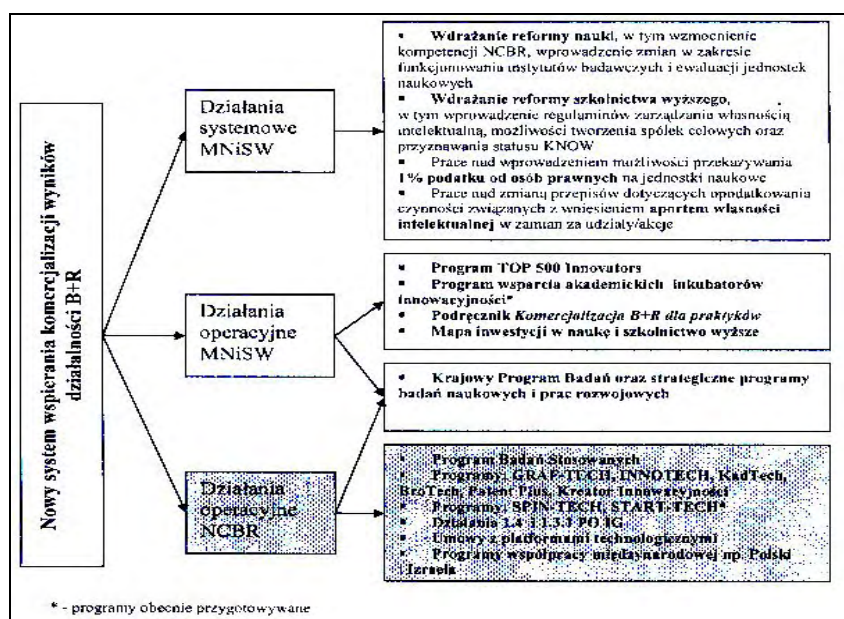
Maria Sapor

Informacja na temat systemu wsparcia komercjalizacji i transferu technologii w świetle pakietu ustaw reformujących system nauki i szkolnictwa wyższego

Komercjalizacja wyników badań oraz transfer technologii są przedmiotem zainteresowania wielu instytucji w Polsce, w tym Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (dalej: Ministerstwa) oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (dalej: NCBR). Działania ww. podmiotów w tym zakresie można podzielić na:

- **działania systemowe Ministerstwa** związane z wprowadzaniem zmian instytucjonalno-prawnych w zakresie funkcjonowania systemu komercjalizacji wyników badań i transferu wiedzy (punkt 1 niniejszej informacji),
- **działania operacyjne Ministerstwa i NCBR** związane ze opracowywaniem i wdrażaniem programów wsparcia w zakresie komercjalizacji wyników badań i transferu wiedzy (punkty 2 i 3 niniejszej informacji).

System wsparcia komercjalizacji i transferu technologii w świetle pakietu ustaw reformujących sektor nauki i szkolnictwa wyższego przedstawia poniższy wykres:

1. Główne działania systemowe Ministerstwa związane z wprowadzaniem zmian instytucjonalno-prawnych w zakresie funkcjonowania systemu komercjalizacji wyników badań i transferu wiedzy związane są obecnie z wdrażaniem reform nauki i szkolnictwa wyższego. W ramach reformy nauki przewidziano m.in. decentralizację systemu finansowania nauki oraz istotne wzmocnienie kompetencji NCBR, który odpowiedzialny jest za finansowanie badań stosowanych i prac rozwojowych.

W ramach reformy nauki prowadzone zostały także zmiany w zakresie funkcjonowania instytutów badawczych, w tym umożliwienie tworzenia centrów naukowo-przemysłowych, do których poza instytutami badawczymi wchodzi obowiązkowo podmioty z sektora gospodarki, a dodatkowo mogą w nich uczestniczyć także jednostki uczelniane i instytuty PAN. Dotychczas – na mocy nowej ustawy powstały m.in.:

- Geocentrum Polska (inicjatorem powstania Geocentrum Polska i jego liderem jest Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, w skład centrum wchodzi również: KGHM Polska Miedź S.A., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. oraz PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., będące podmiotami przemysłowymi, a także Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Instytut Morski w Gdańsku, Instytut Nafty i Gazu oraz Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej),
- Centrum Naukowo-Przemysłowe „TEAM-ECO” (jego liderem jest Instytut Transportu Samochodowego w Warszawie, a w skład wchodzi także: 3 instytuty badawcze, 1 instytut PAN, 2 Politechniki, WAT i 10 przedsiębiorstw),
- Centrum Naukowo-Przemysłowe EMAG (jego liderem jest Instytut Technik Innowacyjnych EMAG, a w skład wchodzi firmy TELVIS, SEVITEL, EMAG-SERWIS i CTT EMAG).

Ponadto, na mocy nowej ustawy o instytutach badawczych, Minister na podstawie parametryzacji przeprowadzonej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych dokonuje oceny poziomu naukowego instytutów i jakości prowadzonych w nich badań naukowych prac rozwojowych, w tym komercjalizacji wyników badań naukowych.

W ramach reformy szkolnictwa wyższego, zgodnie ze znowelizowaną ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym, uczelnie zobowiązane są do uchwalenia regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, nad którymi większość uczelni nadal pracuje. Regulaminy takie określają w szczególności:

- prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;
- zasady wynagradzania twórców;
- zasady i procedury komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych;
- zasady korzystania z majątku uczelni wykorzystywanego do komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenia usług naukowo-badawczych.

Nowelizacja ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, w art. 86 a. ust. 1, umożliwia uczelni, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, utworzenie spółki celowej w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej. **Spółkę celową** tworzy rektor za zgodą senatu uczelni lub innego organu kolegialnego uczelni. Do zadań spółki celowej należy w szczególności obejmowanie udziałów w spółkach kapitałowych lub tworzenie spółek kapitałowych, które powstają dla wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych w uczelni. Rektor, w drodze umowy, może natomiast powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami własności przemysłowej uczelni w zakresie jej komercjalizacji.

Wzmocnieniu innowacyjności oraz komercjalizacji wyników badań sprzyjać będzie także projakościowe finansowanie uczelni. W budżecie państwa została określona dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, z której środki w drodze konkursu będą kierowane między innymi na wyłanianie **Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących**, dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą na podstawie opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, dotyczącej oceny kształcenia, oraz dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji. Dotacja projakościowa ma na celu przede wszystkim promowanie i wspieranie jednostek oferujących kształcenie i badania na najwyższym poziomie.

W styczniu 2012 r. ogłoszony został konkurs na wyłonienie Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących (KNOW) w dziedzinie nauk ścisłych oraz nauk medycznych, nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej. W ramach konkursu złożono 25 wniosków konkursowych, które są obecnie przedmiotem oceny. O status KNOW ubiegać się mogą podstawowe jednostki naukowe, centra naukowe działające wewnątrz uczelni lub stworzone we współpracy z innymi jednostkami, a także konsorcja naukowe. Każdy KNOW będzie mógł otrzymać rocznie dofinansowanie w wysokości do 10 mln zł. Fundusze będą mogły być przeznaczone m.in. na wzmocnienie potencjału naukowego i badawczego, rozwój kadry naukowej, kreowanie atrakcyjnych warunków pracy badawczej, budowanie silnej i rozpoznawalnej marki, a także na wyższe wynagrodzenia naukowców czy zatrudnienie w Polsce zagranicznych, naukowych sław.

Poza wdrażaniem reform nauki i szkolnictwa wyższego prowadzone są także prace nad zmianami w zakresie innych ustaw. W maju 2012 r. skierowano do Ministerstwa Finansów dokument pod nazwą: „*Kierunkowe propozycje założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*”. W dokumencie tym została przedstawiona **propozycja umożliwienia podatnikom podatku od osób prawnych przekazania 1% podatku na rzecz jednostek naukowych i uczelni**. Bezpośrednim celem proponowanego rozwiązania jest stworzenie prawnego i finansowego impulsu do rozwijania współpracy pomiędzy sektorem przedsiębiorców, a jednostkami naukowymi i uczelniami.

Mechanizm dobrowolnego przekazania 1% podatku dochodowego od osób prawnych stanowić ma finansową zachętę dla uczelni i jednostek prowadzących badania naukowe do promowania swojej oferty naukowej wśród przedsiębiorców, natomiast przedsiębiorcom wskaże kierunki i wnioski wynikające z prowadzonych badań, które będą mogły zostać uwzględnione przy tworzeniu nowych lub znacząco ulepszonych produktów i usług.

Projektowane rozwiązanie powinno wpłynąć na zwiększenie konkurencyjności polskiej gospodarki poprzez zacieśnianie współpracy między nauką a gospodarką w zakresie tworzenia innowacyjnych technologii oraz nowoczesnych produktów i usług. Spodziewać się także można korzystnego wpływu proponowanego rozwiązania na rynek pracy, w szczególności wśród absolwentów wyższych uczelni. Można bowiem oczekiwać, że jedną z form wykorzystania pozyskanych przez beneficjentów środków będą nowe lub zmodernizowane zgodnie z oczekiwaniami przedsiębiorców programy edukacyjne.

Ministerstwo prowadzi **dialog z przedstawicielami biznesu i nauki**, którego celem jest wypracowanie rozwiązań na rzecz poprawy relacji ww. środowisk. Przykładem tej dyskusji było m.in. spotkanie pracodawców oraz rektorów uczelni, które odbyło się w maju 2012 r. i doprowadziło do przyjęcia deklaracji z 17 maja 2012 r. pod hasłem: „*Gospodarka dla uczelni, uczelnie dla gospodarki*”.

Wśród działań Ministerstwa na rzecz wspierania innowacyjności oraz komercjalizacji i transferu technologii prowadzone są także prace nad **zmianami legislacyjnymi dotyczącymi opodatkowania podatkami dochodowymi (PIT i CIT) oraz podatkiem VAT** wniesienia aportu własności intelektualnych w zamian za udziały/akcje.

2. Działania operacyjne Ministerstwa oraz NCBR związane są z opracowywaniem i wdrażaniem programów wsparcia w zakresie komercjalizacji wyników badań i transferu wiedzy.

Podstawowym dokumentem z zakresu wspierania badań naukowych ukierunkowanych na praktyczne zastosowania jest Krajowy Program Badań (KPB) przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 16 sierpnia 2011 r., który zastąpił opracowany w 2008 roku Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych (KPBNiPR). KPB określa strategiczne kierunki badań naukowych i prac rozwojowych, tj. przedsięwzięcia o szerokiej problematyce, określające cele i założenia długoterminowej polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa. Na podstawie KPB, NCBR uruchamia strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych.

Obecnie realizowane są, ustanowione na podstawie KPBNiPR, dwa strategiczne programy:

- *Zaawansowane technologie pozyskiwania energii* – okres realizacji 2010-2015; budżet programu wynosi 299 965 500 zł; dotychczas przeprowadzono 1 konkurs i podpisano 4 umowy;
- *Interdyscyplinarny system interaktywnej informacji naukowej i naukowo-technicznej* – okres realizacji 2010-2013; budżet programu to 59 788 713 zł; dotychczas przeprowadzono 1 konkurs i podpisano 1 umowę;

oraz trzy strategiczne projekty badawcze:

- *Zintegrowany system zmniejszenia eksploatacyjnej energochłonności budynków*; budżet projektu wynosi 26 608 700 zł; przeprowadzono 1 konkurs, podpisano 7 umów;
- *Poprawa bezpieczeństwa pracy w kopalniach* – okres realizacji 2011-2013; budżet projektu to 10 000 000 zł; przeprowadzono 1 konkurs, podpisano 5 umów;
- *Technologie wspomagające rozwój bezpiecznej energetyki jądrowej* – okres realizacji 2011 – 2014; budżet wynosi 32 726 000 zł; przeprowadzono 1 konkurs, podpisanych jest 5 umów; planowany jest jeszcze 1 konkurs.

Ponadto Rada NCBR przygotowuje projekty strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych z następujących kierunków KPB:

- *Choroby cywilizacyjne, nowe leki oraz medycyna regeneracyjna* – planowane ogłoszenie konkursu w III-IV kwartale 2012 r.; przewidywana kwota na cały program: 300-500 mln zł;
- *Nowoczesne technologie materiałowe* – planowane ogłoszenie w IV kwartale 2012 r.; przewidywana kwota na cały program: 300-500 mln zł;
- *Środowisko naturalne, rolnictwo i leśnictwo* – planowane ogłoszenie w IV kwartale 2012 r.; przewidywana kwota na cały program: 300-500 mln zł.

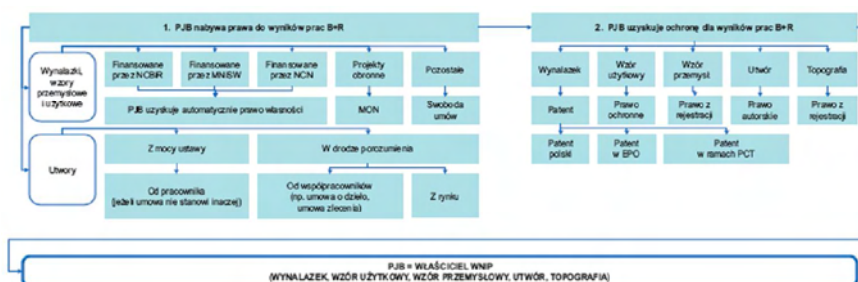
Ministerstwo, w celu podniesienia kwalifikacji polskich kadr sfery B+R (pracownicy naukowcy i pracownicy centrów transferu technologii) w zakresie współpracy z gospodarką, zarządzania badaniami naukowymi oraz komercjalizacji ich wyników, uruchomiło w 2011 roku program *Top 500 Innovators - Science Management Commercialization*. W ramach tego programu organizowane są dwumiesięczne wizyty stażowo-szkoleniowe w najlepszych uczelniach świata z rankingu szanghajskiego (Academic Ranking of World Universities). Tematyka szkoleń obejmuje następujące zagadnienia: współpraca nauki z gospodarką, zarządzanie projektami naukowymi, komercjalizacja wyników badań. Pierwszych 40 uczestników projektu przebywało w Stanford University w USA w dniach 15 października – 15 grudnia 2011 r. Kolejnych 40 osób uczestniczyło w programie stażowo-szkoleniowym w Stanford University w dniach 28 kwietnia – 30 czerwca 2012 r. W roku 2012 łącznie 120 osób wyjedzie do zagranicznych ośrodków naukowych, zaś kolejnych 340 uczestników odbędzie staże na renomowanych światowych uczelniach w latach 2013-2015. Łącznie udział w szkoleniach weźmie 500 osób. Ministerstwo pokrywa w ramach projektu koszty szkoleń, przelotu, zakwaterowania, wyżywienia, ubezpieczeń i wiz oraz przyznaje uczestnikom diety wyjazdowe na dodatkowe koszty utrzymania podczas wyjazdu.

Jednym z pierwszych rezultatów programu *Top 500 Innovators - Science Management Commercialization* jest zainicjowana przez uczestników jego 1 edycji inicjatywa pn. *Boomerang*, czyli spotkania z przedsiębiorcami, którzy chcą podzielić się swoimi doświadczeniami zdobytymi w firmach rozwijanych na bazie własnych pomysłów i wynalazków¹. Uczestnicy spotkań mogą dowiedzieć się, jak można stworzyć od podstaw firmę działającą w branży zaawansowanych technologii, jak pokonać drogę od laboratorium badawczego do fazy produkcji, jakie predyspozycje powinien mieć naukowiec, aby stworzyć zespół zaangażowanych współpracowników i przekonać inwestorów do sfinansowania pomysłu, a jednocześnie umiejętnie ochronić technologiczny know-how. Spotkania mają otwartą formułę i są transmitowane na żywo w kilku ośrodkach naukowych w Polsce.

Ministerstwo prowadzi także obecnie prace nad przygotowaniem systemu wsparcia dla rozwoju **akademickich inkubatorów innowacyjności**.

Ponadto w grudniu 2010 roku Ministerstwo wydało publikację na temat komercjalizacji działalności badawczo-rozwojowej pt. *Komercjalizacja B+R dla praktyków*, która jest kompleksowym przewodnikiem w zakresie ochrony własności intelektualnej w Polsce². Przewodnik stanowi wsparcie dla osób zaangażowanych w proces komercjalizacji wyników działalności badawczo-rozwojowej i ma charakter praktycznego narzędzia, które będzie mogło być wykorzystywane w codziennej pracy lub procesach podejmowania decyzji dotyczących komercjalizacji wyników działalności badawczo-rozwojowej. Prezentuje on m.in. prawne, księgowo i podatkowe aspekty komercjalizacji. Poniżej przedstawiono przykładowy rysunek z publikacji, który dotyczy prawnych aspektów przygotowania komercjalizacji:

Rysunek 1. Przygotowanie komercjalizacji – aspekty prawne.

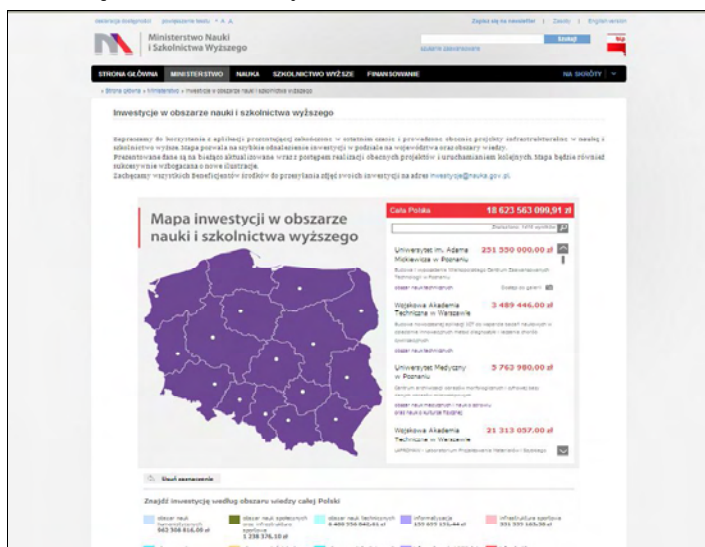
Źródło: *Komercjalizacja B+R dla praktyków*, MNiSW 2010, str. 16

¹ <http://top500innovators.org/index.php/boomerang>.

² <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/aktualnosci/aktualnosci/kategoria/1831/artukul/komercjalizacja-badan-napedza-gospodarke/>.

Ministerstwo prowadzi także działania na rzecz promowania inwestycji w naukę i szkolnictwo wyższe, w tym inwestycji służących komercjalizacji i transferowi technologii. W tym celu została opracowana i udostępniona na stronie internetowej Ministerstwa mapa inwestycji w naukę i szkolnictwo wyższe.

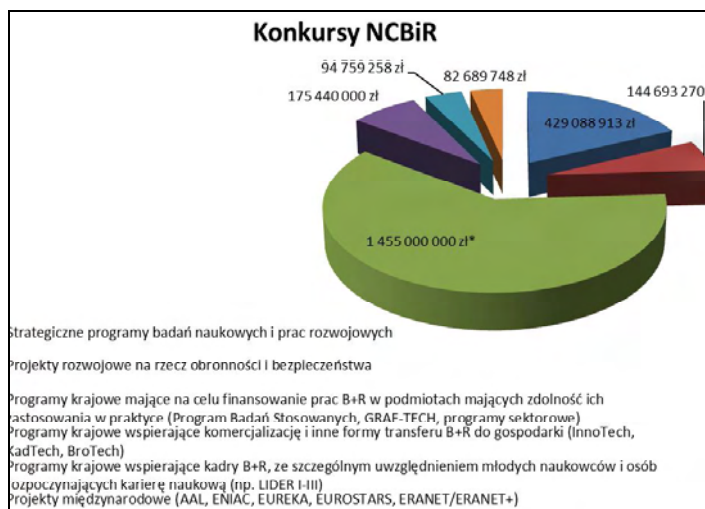
Rysunek 2. Mapa inwestycji w naukę i szkolnictwo wyższe.

Źródło: www.nauka.gov.pl 7.

3. Pozostałe działania operacyjne w zakresie opracowywania i wdrażania programów wsparcia w zakresie komercjalizacji wyników badań i transferu wiedzy należą do zadań NCBR. Na wykresie 1 przedstawiono wysokość finansowania projektów (wyłonionych w wyniku konkursów rozstrzygniętych w 2011 r.) przez cały okres ich trwania (bez umowy NCBR z Polską Platformą Technologiczną Lotnictwa).

Wykres 1. Wysokość finansowania przez NCBR projektów wyłonionych w wyniku konkursów rozstrzygniętych w roku 2011.

Źródło: MNiSW/NCBR.

W dniu 1 lutego 2012 roku NCBR uruchomił **Program Badań Stosowanych**, którego celem jest wsparcie sektora nauki i sektora przedsiębiorstw w zakresie badań stosowanych w różnych dziedzinach nauki. Konkursy w ramach *Programu Badań Stosowanych* realizowane będą w latach 2012-2014, zaś budżet konkursu wynosi 1,2 mld zł.

W kwietniu 2012 r. uruchomiono program **GRAF-TECH**, w ramach którego przewiduje się wsparcie badań naukowych, prac rozwojowych oraz działań przygotowujących do wdrożenia w zakresie badań oraz prac nad produktami wykorzystującymi właściwości grafenu. Przyjęty okres realizacji: 2012–2015. Jego adresatem będą jednostki naukowe oraz przedsiębiorcy. Budżet programu: 60 mln zł.

Inne programy wspierające komercjalizację B+R realizowane przez NCBR to:

- **INNOTECH** – wsparcie sektora nauki i przedsiębiorstw w zakresie realizacji innowacyjnych przedsięwzięć z różnych dziedzin nauki i branż przemysłu (ścieżka programowa In-Tech), ze szczególnym wskazaniem na obszar zaawansowanych technologii (ścieżka programowa Hi-Tech). Program INNOTECH ma zachęcić przedsiębiorców do inwestowania w sferę B+R oraz służyć wzmocnieniu współpracy pomiędzy nauką i biznesem. Adresatem programu w ścieżce In-Tech są przedsiębiorcy lub konsorcja naukowe z koniecznym udziałem przedsiębiorcy, a w ścieżce Hi-Tech – mikro-, mali- lub średni przedsiębiorcy. Okres realizacji programu zaplanowano na lata 2011-2016, budżet na kwotę 650 000 000 zł (5

konkursów, w tym 1 – w 2011 i po 2 – w 2012 r. i 2013 r. – 130 000 000 zł/konkurs). Dotychczas przeprowadzono 1 konkurs w 2011 r., w którym do dofinansowania zakwalifikowano 72 projekty w ścieżce In-Tech i 36 projektów w ścieżce Hi-Tech. Budżet 1. konkursu, po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę NCBR, został zwiększony do kwoty ok. 200 000 000 zł – obecnie zawierane są umowy z beneficjentami; 2. konkurs Programu INNOTECH został ogłoszony w marcu 2012 r.; budżet 2. konkursu został zwiększony do 250 000 000 zł.

- **KadTech** – wsparcie procesów komercjalizacji technologii poprzez zatrudnienie wysokowykwalifikowanych specjalistów ze sfery naukowo-badawczej u mikro-, małych- lub średnich przedsiębiorców realizujących innowacyjne projekty. Dotychczas przeprowadzono 1 konkurs w 2010 r., podpisano 2 umowy, na łączną kwotę 305 000 zł. Obecnie trwają prace nad modyfikacją programu, ogłoszenie kolejnego konkursu planowane jest w II poł. 2012 r.
- **BroTech** – podniesienie efektywności i skuteczności transferu technologii między sferą nauki a gospodarką poprzez korzystanie z usług brokerów technologii związanych z transferem technologii, doradztwem w zakresie ochrony praw własności intelektualnej i obrotu tymi prawami oraz doradztwem w zakresie zawierania umów licencyjnych. Adresatem programu są jednostki naukowe, mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa zainteresowane zawarciem umowy transferu technologii. Dotychczas przeprowadzono 1. konkurs w 2010 r., w 2011 r. podpisano 2 umowy na łączną kwotę 150 000 zł. Obecnie trwają prace nad modyfikacją programu, ogłoszenie kolejnego konkursu planowane jest w II poł. 2012 r.

Wspieraniu komercjalizacji wyników badań służą też programy *Patent Plus* i *Kreator Innowacyjności*, które stanowią kontynuację programów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 2008 r., przejętych do realizacji przez NCBR we wrześniu 2011 r. Ponadto, w 2012 r. NCBR planuje uruchomienie nowych programów – **SPIN-TECH** i **START-TECH**, mających zachęcić jednostki naukowe do tworzenia spółek komercjalizujących wyniki badań naukowych i wspierać rozwój młodych przedsiębiorstw, w szczególności firm typu spin-off.

Szczegółowe informacje na temat programów krajowych, a także programów międzynarodowych realizowanych przez NCBR są dostępne na stronie internetowej Centrum (www.ncbr.pl).

Wspieraniu innowacyjności oraz transferu technologii do gospodarki służy również realizacja przez NCBR zadań w ramach I i II osi priorytetowej **Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (PO IG)**, finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz środków krajowych.

- W I połowie 2012 r. ogłoszono i przeprowadzono nabór wniosków o dofinansowanie projektów (w trybie konkursowym) w ramach **Działania 1.4 POIG „Wsparcie projektów celowych”**, przewidującego dofinansowanie badań przemysłowych i prac rozwojowych realizowanych przez przedsiębiorców. Instrument ten przyczynia się do podniesienia innowacyjności polskich przedsiębiorców poprzez wzmocnienie ich skłonności do inwestowania w innowacje oraz wspieranie zdobywania przez nich innowacyjnych narzędzi i produktów dla rozwoju działalności gospodarczej i poprawy pozycji konkurencyjnej na rynku. W przedmiotowym konkursie wsparcie uzyskać mogły wyłącznie projekty innowacyjne co najmniej w skali kraju, obejmujące rozwiązania z zakresu wysokich i średnio-wysokich technologii (określonych przez Eurostat). Wsparcie dla przedsiębiorcy udzielane w ramach konkursu ma charakter pomocy publicznej. Alokacja na konkurs: 166 892 601 EUR (ok. 694 473 491 zł).
- W II połowie 2012 r. planowane jest ogłoszenie konkursu w ramach **Poddziałania 1.3.1 POIG „Projekty rozwojowe”** przewidującego dofinansowanie realizacji badań przemysłowych i prac rozwojowych, prowadzonych przez publiczne organizacje badawcze we współpracy z konkretnym przedsiębiorcą. Konsorcjant biznesowy w zamian za pokrycie z własnych środków części kosztów projektu badawczego nabeździe prawa własności do wyników projektu, które znajdą zastosowanie w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Instrument ten przyczynia się do realizacji ww. celów z uwagi na fakt, iż gwarantuje weryfikację użyteczności prac badawczych i minimalizuje ryzyko finansowania prac B+R, które nie przyniosą wartości dodanej dla gospodarki. Ponadto ww. instrument służy wzmocnieniu współpracy nauki z przemysłem. Aby uzyskać wsparcie w konkursie organizacja badawcza, która jest inicjatorem pomysłu, będzie zobligowana do nawiązania współpracy z przedsiębiorcą zainteresowanym obszarem prowadzonych badań, który będzie musiał zapewnić wkład własny w projekcie. W przedmiotowym konkursie wspierane będą wyłącznie projekty innowacyjne co najmniej w skali kraju, przewidujące rozwiązania z zakresu wysokich i średnio-wysokich technologii (określonych przez Eurostat). Wsparcie dla przedsiębiorcy udzielane w ramach konkursu będzie miało charakter pomocy publicznej. Planowana alokacja na konkurs: 60 000 000 EUR.

Wsparcie komercjalizacji i transferu technologii jest także przedmiotem nowego instrumentu, tj. umów zawieranych przez NCBR z platformami technologicznymi. W dniu 19 stycznia 2012 r. NCBR w ramach **umowy z Polską Platformą Technologiczną Lotnictwa** zobowiązało się do zainwestowania 300 mln zł w badania naukowe, prace rozwojowe i działania wspierające transfer ich wyników do przemysłu lotniczego. Deklarowany wkład pieniężny stanowić będzie 60 procent całego budżetu przedsięwzięcia. Pozostałe 40 procent o wartości 200 mln zł – jako udział własny wykonawców projektów – przekażą członkowie Stowarzyszeń: Dolina Lotnicza w Rzeszowie, Wielkopolski Klaster Lotniczy w Kaliszu i Federacja Firm Lotniczych Bielsko w Bielsku-Białej. Całkowity budżet wynosić będzie 500 mln zł. Adresatem Programu są przedsiębiorcy oraz jednostki naukowe. W przypadku projektów realizowanych w ramach Programu przez konsorcja naukowo-przemysłowe, liderami konsorcjów będą przedsiębiorcy odpowiedzialni za uzyskanie zdefiniowanych przez siebie demonstratorów technologii.

Komercjalizacja i transfer technologii są także wspierane w ramach programów międzynarodowych. Jednym z takich programów jest **program współpracy Polski i Izraela**, polegający na wspólnym finansowaniu badań przemysłowych i prac rozwojowych. Program wdrażany jest przez NCBR oraz izraelską agencję MATIMOP. Konkurs nie ma wyznaczonego limitu budżetowego. W I połowie 2012 r., do dofinansowania wybrane zostaną projekty, których celem jest rozwijanie innowacyjnych produktów oraz rozwiązań technologicznych mających realne perspektywy zastosowań komercyjnych. Aktualnie oceniane są 4 projekty z udziałem 8 polskich wykonawców.

Posiedzenie KENiM 25.10.2012

30 października 2012

Szanowni,

Nie dopisywałem niczego do raportu Przewodniczącego z tego wydarzenia, bo punkt dotyczący PAN nie wzbudził prawie żadnych reakcji. Prezes PAN nie był obecny, natomiast reszta reprezentantów Akademii nie zabrała głosu ani razu. Tym bardziej należy podkreślić z uznaniem zapytanie prof. Malca o losy DS (Dotacji Statutowej) dla Akademii w przyszłym roku. W odpowiedzi min. Ratajczak zobowiązał się, że jej wysokość zostanie zakomunikowana zainteresowanym niezwłocznie po podpisaniu budżetu przez Prezydenta, tj. jeszcze w marcu, a nie dopiero pod koniec maja, jak to się stało ostatnio. Odniosłem wrażenie, lepiej żeby było ono niesłuszne, że decyzje dot. budżetu Akademii zapadają raczej gdzieś indziej, poza świadomością Sejmu.

Ale chciałem napisać o czym innym (patrz załącznik). Przed posiedzeniem zainteresowani otrzymali materiały sygnowane przez MNiSzW:

1. Objasnienia projektu budżetu w części 28 – NAUKA do projektu ustawy budżetowej na rok 2013.
2. Objasnienia projektu budżetu w części 67 – POLSKA AKADEMIA NAUK do projektu ustawy budżetowej na rok 2013.

Załączam 3 ostatnie strony z tego drugiego materiału. Jego dwie pierwsze strony (bez tabelki) są praktycznie powtórzone w materiale wymienionym jako pierwszy. Można jedynie ubolewać, że w części 28 jedynie wymieniono z nazwy pewien wskaźnik, o którym dalej, bez podania jego obecnej i planowanej wartości.

Nareszcie wiadomo, czego konkretnie rządzący oczekują od nauki i po czym poznają, czy postawione zadanie zostanie wykonane (poza trywialnym wydaniem przeznaczonych na to pieniędzy). Otóż w Funkcji 10 (Nauka polska) jest tylko jedno zadanie, oznaczone jako 10.1 „Prowadzenie badań naukowych oraz upowszechnianie, promocja i popularyzacja nauki”, którego celem jest „podniesienie poziomu wyników badań naukowych”. Jako jedyny miernik „oceny stopnia realizacji celu zadania” przyjęto ... – a najlepiej będzie, jeśli sami sobie przeczytacie.

Wniosek: publikujmy jak najwięcej i to we właściwych miejscach. Głupio zrobią ci, którzy będą publikować w nieodpowiednich miejscach, choćby dużo i sensownie.

Marek W. Gutowski

PROJEKT BUDŻETU ZADANIOWEGO NA 2013 ROK W CZĘŚCI 67 – POLSKA AKADEMIA NAUK

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn zm.) zdefiniowano pojęcie układu zadaniowego wraz z zasadami i trybem sporządzania budżetu państwa w tym układzie i jego prezentacji w uzasadnieniu do projektu ustawy budżetowej na dany rok. Struktura układu zadaniowego budżetu opiera się przede wszystkim na podziale na funkcje i zadania, do których przypisuje się cele oraz mierniki ich realizacji. Układ zadaniowy składa się z 22 funkcji. W uzasadnieniu do projektu ustawy budżetowej na 2013 r. wydatki w ramach budżetu państwa w części 67 – Polska Akademia Nauk zawarto w zakresie funkcji 10. Nauka polska.

Funkcja 10. Nauka polska

W ramach funkcji realizowana jest polityka naukowa, naukowo-techniczna oraz innowacyjna państwa. Wydatki publiczne koncentrują się na działaniach prorozwojowych i innowacyjnych, których celem jest podniesienie poziomu i efektywności nauki w Polsce, wzmocnienie powiązań nauki z gospodarką oraz wzrost jej konkurencyjności międzynarodowej. Głównym celem prowadzonych zadań i podzadań jest podniesienie poziomu wyników badań naukowych, którego efektywność mierzona jest za pomocą miernika obrazującego liczbę publikacji naukowych autorów polskich w światowej liczbie publikacji naukowych w czasopiśmie objętych bazą Scopus.

Podmiotem realizującym zadanie w ramach tej funkcji jest Polska Akademia Nauk.

Zadanie 10.1. Prowadzenie badań naukowych oraz upowszechnianie, promocja i popularyzacja nauki

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dysponent części 67 – Polska Akademia Nauk, na realizację zadania 10.1. Prowadzenie badań naukowych oraz upowszechnianie, promocja i popularyzacja nauki w 2013 roku przeznaczy 81.129 tys. zł.

Cel zadania, sposób ich realizacji oraz mierniki monitorujące ich realizację

Celem zadania jest **podniesienie poziomu wyników badań naukowych.**

Cel ma zostać osiągnięty poprzez:

- podniesienie poziomu i efektywności nauki w Polsce oraz wzrost jej międzynarodowej konkurencyjności,

- rozwój nowoczesnej kadry naukowej i wsparcie jej mobilności oraz rozwój międzynarodowej współpracy naukowej,
- rozwój infrastruktury badawczej.

Do oceny stopnia realizacji celu zadania używany jest następujący miernik:

Udział publikacji z Polski w czasopiśmie objętych bazą Scopus (w %)	
Algorytm naliczania miernika	Liczba polskich publikacji w danym roku do liczby wszystkich publikacji w danym roku znajdujących się w bazie Scopus.
Jednostka miary	%
Planowana wartość docelowa miernika w 2013 roku	1,126
Ocena ryzyka niewykonania zaplanowanej wartości miernika ze względów innych niż finansowe	Organy państwa mają pośredni wpływ na wartość tego miernika, a poziom finansowania ma tylko pośredni wpływ na wartość miernika. Możliwe jest na przykład, że pomimo wzrostu liczby publikacji z Polski, wartość miernika się zmniejszy. Jeżeli w pozostałych krajach świata nastąpi szybszy wzrost liczby publikacji w czasopiśmie objętych bazą Scopus.
Krótkie uzasadnienie zastosowania miernika oraz jego adekwatności do realizowanego celu	Miernik adekwatny do celu zadania. Jest to miernik oddziaływania oddający dydaktyczne efekty działań dla podniesienia jakości badań naukowych prowadzonych w Polsce. Wada jest obciążenie w trybikwasi danych. Obecnie są dostępne dane z 2010 r. Za ten miernik jest jego obiektywność, brak podważenia na zmianę planowanie.

PROJEKT BUDŻETU PAŃSTWA NA 2013 r.
ZESTAWIENIE ZADAŃ BUDŻETOWYCH W UKŁADZIE ZADANIOWYM

Kod rozpoznawczy zadania	Nazwa funkcji zadania	Cel-9	Część budżetowa	Dział klasyfikacji budżetowej	Kwota ogółem (7+8)	Planowane wydatki w 2013 roku (w tys. zł)		Miernik			
						Budżet państwa	Budżet środków europejskich	Nazwa	Wartość		
									2010	2013 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
Ogółem						81 129	81 129	0			
10	Nauka polska				81 129	81 129	0				
10.1	Przewodzenie badań naukowych oraz upowszechnianie, promocja, popularyzacja nauki	Podniesienie poziomu wyników badań naukowych	67		81 129	81 129	0	Udział publikacji z Polski w czasopiśmie objętych bazą Scopus (w %)	[2010] 1,126%	1,126%	
				730	81 129	81 129	0				

Paweł Sobotko

4 listopada 2012 r.

Czy rektor ma prawo kierować pod obrady senatu uczelni „uchwałę w sprawie ustalenia obowiązków nauczycieli akademickich, form zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków i zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz liczebności grup studenckich” bez uprzedniej konsultacji ze związkami zawodowymi?

Zgodnie z art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) do zakresu działania zakładowej organizacji związkowej należy w szczególności zajmowanie stanowiska wobec pracodawcy i organu samorządu załogi w sprawach dotyczących zbiorowych interesów i praw pracowników. Jak zauważa B. Skulimowska (*Prawo pracy. Akty wykonawcze. Suplement*, red. W. Muszalski, K. Walczak, Warszawa 2003) przez zbiorowe prawa pracowników należy rozumieć zagwarantowane przepisami uprawnienia, natomiast przez interesy zbiorowe pracowników należy rozumieć dążenia (potrzeby) pracowników nie zagwarantowane przepisami prawa pracy. Reprezentowanie tych interesów polega na dążeniu do ukształtowania nowego stanu prawnego. Zajmując stanowisko w sprawach dotyczących zbiorowych interesów pracowników wobec pracodawcy, zakładowa organizacja związkowa uczestniczy w procesie tworzenia tzw. autonomicznego prawa pracy. Uprawnienia organizacji zakładowej w tym zakresie to przede wszystkim prawo do prowadzenia rokowań i oraz zawierania zakładowych układów zbiorowych pracy oraz uzgadnianie z pracodawcą regulaminów.

W realiach specyficznego zakładu pracy, jakim jest wyższa uczelnia publiczna, akty zakładowego prawa pracy mają różną formę prawną – są to nie tylko regulaminy, ale również zarządzenia i decyzje rektora, kanclerza, dziekanów oraz uchwały senatu i rad wydziałów.

Należy też mieć na względzie, że zgodnie z art. 61 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.; dalej: P.s.w.): „W posiedzeniach senatu uczelni publicznej uczestniczą, z głosem doradczym, kanclerz, kwesor, dyrektor biblioteki głównej oraz przedstawiciele związków zawodowych działających w tej uczelni, po jednym z każdego związku”. Z regulaminu obrad senatu albo ze statutu danej uczelni powinien wynikać obowiązek wcześniejszego dostarczenia uczestnikom posiedzenia projektów uchwał oraz obowiązek skonsultowania ich ze związkami zawodowymi. Zwykle też projekty poszczególnych uchwał powinny być omawiane na poprzedzających posiedzenie senatu – posiedzeniach komisji senackich. Regulują te kwestie statuty poszczególnych uczelni.

Jeśli procedury tej nie dopełniono, to przedstawiciel związku w senacie powinien zabrać głos i wskazać, że poddana pod dyskusję uchwała nie była jeszcze konsultowana z zakładowymi organizacjami związkowymi, które potrzebują czasu, aby się zapoznać z treścią projektu i wypracować stanowisko. W takiej sytuacji rektor powinien przełożyć głosowanie do czasu uzyskania stanowiska związków zawodowych.

Odpowiedzialność za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących uprawnień związków zawodowych wprowadza art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy o z.z., który stanowi: „Kto w związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją (...) utrudnia wykonywanie działalności związkowej prowadzonej zgodnie z przepisami ustawy (...) – podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności”. W sprawach przestępstw, które popełnić mogą osoby pełniące funkcje kierownicze, zakładowa organizacja związkowa może zawiadomić prokuraturę lub organy Państwowej Inspekcji Pracy.

Na marginesie już tylko dodam, że należy sprawdzić, jakie podstawy prawne zostały powołane w projekcie uchwały. Zgodnie z art. 66 ust. 2 P.s.w.: „Rektor uczelni publicznej podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących uczelni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych przez ustawę lub statut do kompetencji innych organów uczelni lub kanclerza”. Norma ta wyraża domniemanie kompetencji rektora. Należy więc zbadać, czy problematyka zawarta w projektowanej uchwale mieści się w kompetencjach senatu, określonych w statucie uczelni lub ustawie. Jeżeli sprawa nie mieści się w kompetencjach senatu uczelni, a rektor ją do tego organu kieruje, to związek zawodowy może zwrócić uwagę, że sprawa nie powinna być załatwiana w formie uchwały senatu (bo sprawa nie należy do kompetencji tego organu), lecz np. w drodze zarządzenia rektora, które również wymaga uzgodnienia ze związkami zawodowymi. Obowiązkiem organów uczelni jest bowiem przestrzeganie z urzędu swej właściwości.

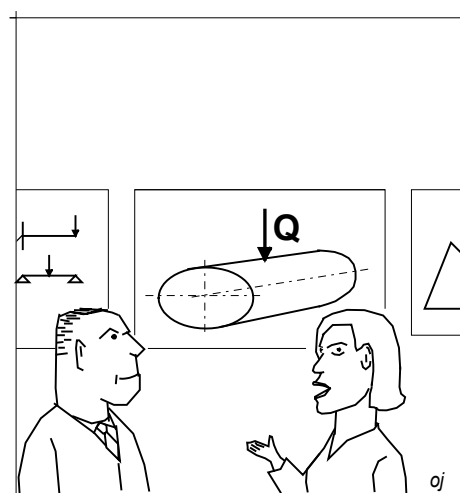
Paweł Sobotko

KONFERENCJA SMOLEŃSKA

21 października br. miało miejsce ważne wydarzenie. Odbyła się Konferencja Smoleńska. To data, która będzie odnotowana w historii Polski. Data, która będzie świadectwem naszego środowiska naukowego. Prof. Piotr Witakowski otwierając Konferencję przypomniał, że wszyscy naukowcy przy nadawaniu naukowego stopnia doktora ślubują służyć prawdzie. Dążenie do prawdy, do pewności, że to, co wiemy, jest prawdą, jest chyba naturalną skłonnością większości ludzi. W przypadku ludzi nauki jest powinnością. Jednak tym razem przypomnienie ślubowania było potrzebne. To, co jest naturalne i normalne, jest lekceważone i ośmieszane. To, co jest nienaturalne, stroi się na odpowiedzialność i wrażliwość i jest jakby obowiązujące. Normalnie stawianie nowych hipotez byłoby przedmiotem szerokiej rzeczowej dyskusji. Na razie jest inaczej, ale normalność musi dojść do głosu.

Nie wiem, czy jest choćby jeden człowiek w Polsce, który naprawdę by uważał, że raporty MAK i komisji Millera wyjaśniają wszystkie przyczyny katastrofy samolotu TU 154. Dlaczego więc niektórzy z takim zaparciem starają się, byśmy uznali, że wszystko już wiemy, a jeżeli nawet nie wiemy, to nie warto dochodzić prawdy? Dlaczego niektórzy im potakują? Próba wyjaśnienia tego dziwnego stanu nie da się zawrzeć w kilku zdaniach, może więc innym razem.

Badanie przyczyn tej katastrofy i rozpatrzenie wszystkich ewentualności jest naszym polskim obowiązkiem. Takie będzie postępowanie w każdym cywilizowanym kraju. Jest to obowiązek wobec tych, którzy zginęli i ich rodzin. Jest to kwestia odpowiedzialności nas samych wobec nas samych. Jest to powinność wobec

Okazuje się, że badanie odkształceń powłoki cylindrycznej zalicza się do spiskowej teorii

tych, którzy żyją, bo wielu z nas będzie podróżować samolotami. (Analiza przyczyn katastrof lotniczych dostarcza konstruktorom samolotów i służbom lotniczym ważnych informacji, pozwalających na zwiększenie bezpieczeństwa lotów.)

Organizatorzy Konferencji uprzednio zwrócili się do Komitetu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk, aby to właśnie Komitet Mechaniki, jako najbardziej szacowna, kompetentna i właściwa instytucja, dał środowisku naukowemu sygnał do podjęcia badań naukowych przyczyn katastrofy. Powołanie przez PAN grupy ekspertów spośród wybitnych naukowców dawałoby szansę na szybkie przeprowadzenie wnikliwych badań naukowych; oczywiście wymagałoby to spełnienia także innych ważnych warunków. Komitet Mechaniki nie uwzględnił tego apelu.

Organizatorzy Konferencji zwrócili się do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju o wsparcie tych badań. NCBR na razie nie widzi takich możliwości.

Organizatorzy Konferencji zwrócili się do 27 dziekanów i dyrektorów instytutów o pomoc w organizacji konferencji, w tym o udostępnienie sali na przeprowadzenie obrad. Odpowiedziało dwóch!

Na Konferencji ogłoszono 18 referatów spośród 30 nadesłanych. Jakie refleksje i hipotezy zgłoszono?

- Możliwość wybuchu wewnątrz kadłuba samolotu przed jego zderzeniem z ziemią. Za tą hipotezą przemawiają: sposób odkształcenia powłoki samolotu i jej ułożenia na powierzchni ziemi, znaczny rozrzut części samolotu i jego fragmentaryzacja oraz inne spostrzeżenia. Zbyt płytki ślad odcisnięty w gruncie. Sposób zniszczenia nitów wskazujący na występowanie znacznych naprężeń rozciągających. Oderwanie tylnej części samolotu odgradzonej od części pasażerskiej szczelną przegrodą. Odkształcenia dość sporego fragmentu samolotu (jeden z wymiarów o ile dobrze zapamiętałem, był około 40 cm) wg opinii prof. Jana Obrębskiego wskazują jednoznacznie, że zostały spowodowane wybuchem. Oczywiście w tym przypadku ważny będzie dowód na autentyczność tego fragmentu samolotu.
- Możliwość wybuchu mieszanki paliwowo-powietrznej przed zderzeniem samolotu z ziemią. W skrzydłach samolotu znajdują się po dwa zbiorniki paliwa. (Skłonność do wybuchu zwiększa się wraz ze zmniejszaniem zawartości paliwa w zbiorniku.) Samolot ma rozbudowaną sieć elektryczną, także w skrzydłach. Ewentualny kontakt iskrzącej instalacji elektrycznej z mieszanką paliwa i powietrza mógł doprowadzić do wybuchu i oderwania skrzydła samolotu.
- Prof. Jacek Gieras zaznaczył, że dokładne badania układów elektrycznych mogło dostarczyć ważnych informacji, wspomagających ustalenie przyczyn katastrofy. Teraz, po dwóch latach, możliwości te są w znacznym stopniu utracone, ale w dalszym ciągu w ograniczonym zakresie mogą dostarczyć ważnych informacji.
- Czy skrzydło samolotu mogło zostać oderwane podczas zderzenia z brzozą? Według badań przeprowadzonych przez zespół prof. Biniendy – nie. Według dr Jana Błaszczaka analizującego statykę konstrukcji, taka ewentualność była możliwa. W obu przypadkach badacze nie mieli dokładnych danych charakteryzujących właściwości mechaniczne skrzydła i brzozy, przy czym prof. Binienda podawał, że do obliczeń przyjmowano „silniejszą” brzozę i „słabsze” skrzydło, niż wynikało to z dostępnych informacji. Istotne jest spostrzeżenie, że po stronie natarcia skrzydła samolotu brakuje odkształceń, jakie powinny wystąpić przy zderzeniu.
- Trajektoria lotu samolotu w ostatnich sekundach przed zderzeniem z ziemią mogła być inna od podawanej oficjalnie. Prof. Kazimierz Nowaczyk po przeprowadzeniu analizy pokładowych systemów komputerowych TAWS i FMS wykazuje, że samolot przeleciał ponad brzożą i dalej przez dwie sekundy leciał zgodnie z kursem. Dopiero po przeleceniu 144 metrów dokonał, niezgodnego z aerodynamiką normalnego lotu, naglego zwrotu w lewo.
- Badania modelowe w tunelu aerodynamicznym mogą potwierdzić lub odrzucić zgłaszane hipotezy zniszczenia samolotu. Na konieczność przeprowadzenia takich badań wskazał prof. Andrzej Flaga.

To tylko skrótowy i niepełny sygnał o kwestiach poruszanych w ogłoszonych referatach. Wg zamierzeń organizatorów Konferencji wszystkie referaty będą opublikowane w wydaniu książkowym. Przewiduje się dalszą kontynuację prac badawczych obejmujących zagadnienia związane z katastrofą samolotu, a niepodniesione w czasie pierwszej Konferencji Smoleńskiej. Kolejna, druga konferencja pewnie będzie za rok. Naukowcy liczą na wsparcie ich prac przez niezależne instytucje i podmioty.

Szczególnie wobec ułomności, z różnych powodów, prowadzonego śledztwa, dodatkowe wysiłki i działania podejmowane przez obywateli w celu wyjaśnienia przyczyn katastrofy powinny spotykać się z szerokim uznaniem. Bez zaawansowanych badań naukowych pozostaniemy we mgle przypuszczeń. Nie da się rozstrzygnąć, które hipotezy należy uwzględnić. Inicjatywa naukowców powinna znaleźć wsparcie organizacyjne i finansowe ze strony rządu.

Janusz Sobieszkański

Spis referatów wygłoszonych na Konferencji Smoleńskiej³

Warszawa, 22 października 2012 r.

Piotr Witakowski, Akademia Górniczo-Hutnicza – *Referat wprowadzający do Konferencji.*

I. ZAGADNIENIA OGÓLNE I ANALIZA WRAKOWISKA

Chris Cieszewski, University of Georgia – *Micro-detail comparative forest site analysis using high-resolution satellite imagery.*

Piotr Witakowski, Akademia Górniczo-Hutnicza – *Mechanizm zniszczenia w wybranych katastrofach lotniczych.*

Jacek F. Gieras, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy – *Ocena, technika badań oraz możliwość awarii systemu elektroenergetycznego samolotu Tu-154 M.*

Gregory Szuladziński, Analytical Service Pty Ltd – *Niektóre aspekty katastrofy smoleńskiej i tematy z tym związane.*

II. BADANIA FIZYKOCHEMICZNE, ASPEKTY WYTRZYMAŁOŚCIOWE

Wacław Berczyński, Former Politechnika Łódzka, Concordia Univ., Widener Univ., Boeing – *Analiza wytrzymałościowa elementów struktury Tu-154 M.*

Jan Błaszczyk, Wojskowa Akademia Techniczna – *Brzoza smoleńska – aspekty wytrzymałościowe struktury skrzydła samolotu Tu-154.*

Wojciech Fabianowski, Politechnika Warszawska, **Jan Jaworski**, Uniwersytet Warszawski – *Charakteryzacja próbek 1-5 metodami mikroskopii elektronowej i mikroanalizy rentgenowskiej (EDS).*

Jan Obrębski, Politechnika Warszawska – *Opis sposobu zniszczenia małego fragmentu Tu-154 M nr 101.*

Chris Cieszewski, University of Georgia - *Assessment of wood properties for the birch samples from Poland, USA, and Smolensk using NIR spectroscopy and SilviScan.*

III. ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z TRAJEKTORIĄ LOTU

Kazimierz Nowaczyk, University of Maryland – *Analiza zapisów urządzeń TAWS i FMS firmy Universal Avionics System Corporation zainstalowanych w rządowym samolocie Tu-154 M 101.*

Marek Dąbrowski – *Położenie samolotu w momencie uderzenia w brzozę i bezpośrednio po uderzeniu wg danych MAK i KBWL LP.*

Michał Jaworski – *Próba interpretacji wybranych parametrów lotu – trajektoria pionowa oraz kąt przechylenia.*

Andrzej Flaga, Politechnika Krakowska – *O potrzebie i możliwościach przeprowadzenia badań modelowych w tunelu aerodynamicznym Politechniki Krakowskiej potwierdzających hipotezę zniszczenia samolotu Tu-154 pod Smoleńskiem przez rozerwanie samolotu w powietrzu.*

Jacek F. Gieras, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy – *Hipoteza eksplozji w zewnętrznym zbiorniku paliwa lewego skrzydła na skutek zapłonu elektrycznego mieszanki paliwo-powietrze.*

IV. ANALIZA ZDERZEŃ I MODELOWANIE NUMERYCZNE

Wiesław Binienda, The University of Akron – *Symulacje komputerowe za pomocą programów LSDYNA3D oraz CFX weryfikujące przyczyny katastrofy samolotu Tu-154 M w Smoleńsku.*

Aleksander Olejnik, **Stanisław Kachel**, **Adam Kozakiewicz**, Wojskowa Akademia Techniczna – *Zastosowanie inżynierii odwrotnej do procesu modelowania lotniczych konstrukcji cienkościennych.*

Marek Czachor, Politechnika Gdańska – *Testy niszczące samolotów Douglas DC-7 i Lockheed Constellation a katastrofa Tu-154 M w Smoleńsku.*

Andrzej Morka, **Tadeusz Niezgoda**, **Paweł Dziewulski**, **Sebastian Stanisławek**, Wojskowa Akademia Techniczna – *Problemy modelowania numerycznego zagadnienia zderzeń ciał.*

³ Według <http://www.konferencjasmolenska.pl/>

DOKUMENT KOŃCOWY KONFERENCJI SMOLEŃSKIEJ

KONFERENCJA SMOLEŃSKA

22. 10. 2012

Konferencja Smoleńska postawiła sobie jako cel: „Stworzenie forum dla przedstawienia interdyscyplinarnych badań dotyczących mechaniki lotu i mechaniki zniszczenia samolotu TU-154 M w „katastrofie smoleńskiej”. Cel ten w pełni został osiągnięty, a zakończone obrady dały świadectwo aktualnego stanu naukowego rozpoznania tragicznego wydarzenia określanego jako Katastrofa Smoleńska i wykazały, że istnieją inne racjonalne wyjaśnienia przebiegu tej Katastrofy, niż podaje to wersja oficjalna. Konferencja nie tylko osiągnęła założony cel, lecz również odniosła sukces na kilku polach. Stała się świadectwem możliwości integracyjnych i badawczych środowiska naukowego. Bez jakiegokolwiek pomocy organizacyjnej lub finansowej oficjalnych instytucji stu kilkudziesięciu profesorów z 5 krajów potrafiło połączyć swe wysiłki dla wspólnego celu badawczego i udowodniło, że nawet przy braku dostępu do zasadniczych dowodów materialnych w postaci wraku, możliwy jest postęp w dochodzeniu do prawdy o okolicznościach Katastrofy Smoleńskiej.

Podstawowym założeniem organizacyjnym Konferencji była całkowita jej otwartość i jawność. Zaproszenia do udziału w Konferencji zostały rozesłane do wszystkich wydziałów wszystkich uczelni akademickich, do wszystkich instytutów i jednostek naukowych na terenie Polski, zarówno państwowych jak i prywatnych, jeśli tylko w kręgu ich zainteresowania leżała dowolna z nauk technicznych lub ścisłych. Dodatkowo zaproszenie umieszczone zostało na stronie internetowej. W wyniku tej akcji napłynęło na Konferencję 30 referatów. Do bezpośrednich obrad Komitet Naukowy dopuścił 19 referatów reprezentujących cały wachlarz współczesnych dziedzin nauki. Dla zapewnienia całkowitej jawności obrad i uniemożliwienia manipulacji medialnej, obrady w całości były transmitowane na żywo poprzez Internet, a na stronach internetowych <http://konferencjasmoleńska.pl> i <http://smolenskrash.com> zostanie umieszczona całość zarejestrowanych obrad i wszystkie materiały konferencyjne. Materiały te zostaną również opublikowane w wersji papierowej.

Konferencja ukazała z jednej strony możliwości badawcze współczesnej nauki, a z drugiej potrzebę dalszych badań dla pełnego wyjaśnienia przebiegu Katastrofy Smoleńskiej.

Dla skutecznego prowadzenia tych badań niezbędny jest dostęp do dowodów świadczących o przebiegu Katastrofy Smoleńskiej, które nie budzą zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Istotne znaczenie mają zarówno dowody materialne – choćby najdrobniejsze przedmioty uczestniczące w Katastrofie Smoleńskiej - jak też zapisy z niezależnych urządzeń rejestrujących rozmieszczonych w statkach powietrznych i w ośrodkach naziemnych śledzących w dniu 10.04.2010 r. lot samolotu Tu-154 do Smoleńska. Apelujemy do wszystkich osób i instytucji posiadających takie przedmioty lub takie zapisy o udostępnienie ich do badań naukowych z zachowaniem wszelkich procedur zapewniających wiarygodność dowodów. Odrębną sprawą są zdjęcia satelitarne terenu Katastrofy Smoleńskiej z czasu poprzedzającego wydarzenie jak i z dnia 10.04.2010 r.. Apelujemy do instytucji posiadających takie zdjęcia o udostępnienie ich do analiz. Kluczowe jednak znaczenie ma możliwość zbadania wraku samolotu. Domagamy się więc od polskich władz państwowych, aby doprowadziły do zwrotu Polsce zarówno samego wraku, jak i czarnych skrzynek bezpodstawnie przetrzymywanych przez stronę rosyjską.

Nie mamy gwarancji, że zasadnicze dowody materialne, tj. wrak samolotu, kiedykolwiek zostaną udostępnione do badań. Wiemy też, że ślady istniejące na wraku zostały już bezpowrotnie zniszczone. W tej sytuacji zadanie polegające na odtworzeniu rzeczywistego przebiegu wydarzeń w Katastrofie Smoleńskiej stanowi wielkie wyzwanie dla nauki ze względu na szczupłość dowodów rzeczowych i informacji, jakie mogą być podstawą badań. Nieliczne dostępne dowody rzeczowe muszą być więc poddane wyjątkowo skrupulatnym i kompleksowym badaniom. Zwracamy się do kolegów uprawiających różne dziedziny nauki z prośbą o czynne włączenie się do badań i przyczynienie się do wyjaśnienia Katastrofy Smoleńskiej. Kierujemy swą prośbą do wszystkich ludzi nauki niezależnie od ich narodowości i miejsca pracy odwołując się do naukowej solidarności. Liczymy tu w szczególności na odzew tych pracowników nauki, którzy poczuwają się do duchowej wspólnoty z Polską.

Katastrofa Smoleńska wymaga skoordynowania dalszych badań i stworzenia ośrodka pełniącego funkcję koordynatora. Biorąc pod uwagę dotychczasową bierność i brak jakiegokolwiek zainteresowania Katastrofą ze strony istniejących oficjalnych instytucji nauki, uważamy, że ośrodek taki powinien być wyłoniony w naturalny sposób przez środowisko naukowe i niezależny od tych instytucji.

Uważamy też, że dla wyjaśnienia tak fundamentalnego dla losów Kraju wydarzenia, jakim była Katastrofa Smoleńska, muszą w Kraju znaleźć się środki finansowe na przeprowadzenie niezbędnych badań. Wzywamy powołane do finansowania badań naukowych instytucje do wyznaczenia niezbędnych środków i wprowadzenia tych badań do swych planów finansowych.

Oświadczamy, że niniejszą Konferencję Smoleńską traktujemy nie jako zakończenie, lecz jako początek badań naukowych, które będziemy prowadzić aż do całkowitego wyjaśnienia okoliczności Katastrofy Smoleńskiej. Dołożymy wszelkich starań, aby w drodze tych badań ustalić jej faktyczny przebieg i zobowiązujemy się, że ich wyniki będziemy okresowo przedstawiać na kolejnych otwartych Konferencjach Smoleńskich.

Uważamy za niezbędne zorganizowanie podobnych konferencji przez inne środowiska naukowe niż środowisko techniczne. Wzywamy środowiska prawnicze, socjologiczne i medyczne do zwołania własnych konferencji. Powinny one posłużyć do przeanalizowania aspektów prawnych, socjologicznych i medycznych związanych nie tylko z samą Katastrofą Smoleńską, lecz również z późniejszymi działaniami mającymi na celu narzucenie społeczeństwu fałszywej wizji wydarzeń.

Powołujemy Komitet Organizacyjny II Konferencji Smoleńskiej i zobowiązujemy go do zorganizowania tej Konferencji najpóźniej za rok.

Warszawa, 22 października 2012 r.

Komitet Organizacyjny i Komitet Naukowy Konferencji Smoleńskiej

10 lat szkoły polskiej w Gródku Podolskim na Ukrainie

Z różnych powodów liczna grupa polska złożyła we wrześniu wizytę w szkole polskiej w Gródku Podolskim uroczystie obchodzącej dziesiątą rocznicę otwarcia. Było także dwóch przedstawicieli Krajowej Sekcji Nauki: Kazimierz Siciński i Janusz Sobieszkański. Dla KSN była to w pewnym sensie rewizyta. W czasie naszego czerwcowego Walnego Zebrania Delegatów w Katowicach wystąpili młodzi artyści z tej szkoły.

Szkoła ta powstała z inicjatywy mieszkańców Gródka i jego okolic. Wydatnie pomogła Polska. Decyzją Senatu RP przyznano środki na budowę szkoły. Nad realizacją tego zadania czuwał Ś.P. prof. Andrzej Stelmachowski – Prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Budynek szkoły wzniosła ekipa Mostostalu. Trzeba tu także wspomnieć o przychylności strony ukraińskiej.

Jest to powrót szkoły polskiej. Szkolnictwo polskie na tych terenach ma wielowiekową historię. Lata trzydzieste ubiegłego wieku były tragiczne dla szkoły i osób z nią związanych. W 1938 roku szkoła polska przestała istnieć.

Przed szkołą. Od lewej: młodzi przewodnicy po Gródku Podolskim, poseł Maria Nowak, i Kazimierz Siciński

10 lat temu powstał piękny, nowoczesny budynek, dobrze wkomponowany w klimat miasta. Z szerokich okien roztacza się rozległy widok.

Szkoła kształci na trzech poziomach, od nauczania podstawowego aż do matury. Kilku absolwentów tej szkoły podjęło studia w Polsce. Wymaga to pewnego poziomu zamożności. Chętnych byłoby pewnie więcej, lecz nie wszystkich na to stać. Tu, w Gródku wyraźnie widać, jak potrzebne są takie inicjatywy, jak KSN-owski Fundusz Pomocy Stypendialnej „Kresy”. (Niestety od kilku lat nie pozyskaliśmy nowych środków na stypendia.)

Uroczystości rocznicowe zaczęły się od mszy św. celebrowanej w budynku szkolnym przez biskupa Leona Dubrawskiego, ordynariusza w Kamieńcu Podolskim.

Potem rozpoczęła się część oficjalna. Uczestniczyły w niej osobistości lokalnych władz, a wśród gości z Polski pani poseł Maria Nowak, obecny prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Longin Komołowski

i wicekonsul pani Edyta Niedźwiedzka. Wiele życzliwych słów skierowano do młodzieży, grona nauczycielskiego i pani dyrektor Zoji Rogowskiej. Oczywiście były występy dzieci, tych najmłodszych i tych starszych. Zbierali głos absolwenci – dziękowali szkole. Uroczystie odsłonięto tablicę upamiętniającą prof. Andrzeja Stelmachowskiego.

Msza święta w sali gimnastycznej

Uroczystość rocznicową bardzo wzbogaciły występy Chóru Kameralnego „Senza Rigore” Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu pod dyrygenturą prof. dr hab. Jolanty Szybalskiej-Matczak oraz Zespołu Wokalnego Music Joy Domu Kultury w Knurowie, pod kierunkiem Agnieszki Witomskiej.

Twierdza Chocimska

W drodze powrotnej polska ekspedycja odwiedziła twierdzę Chocimską i Kamieniec Podolski, w tym zamek. To daleko wysunięte bastiony broniące przez setki lat Rzeczypospolitej i Europy przed zagonami nacierającymi ze wschodu.

Janusz Sobieszkański

Przemysław Gintrowski nie żyje

Kompozytor i muzyk, zmarł 20. października 2012 r. w Warszawie.

Ukończył VI Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Reytana w Warszawie, w którym działał w szkolnym zespole muzycznym „Między niebem a ziemią”, i studia na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej.

Debiutował w 1976 roku na przeglądzie w warszawskiej Riwierze piosenką *Epitafium dla Sergiusza Jesienina*. W 1979 roku, wspólnie z Jackiem Kaczmarskim i Zbigniewem Łapińskim, stworzyli trio i przygotowali program poetycki *Mury*. Tytułowa piosenka programu *Mury*, oparta na utworze katalońskiego barda Lluisa L'Estaca – stała się nieformalnym hymnem „Solidarności” i symbolem walki z reżimem. Kolejne programy, jakie stworzyli w tym składzie to *Raj* i *Muzeum*. Na XIX Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu otrzymał wraz z Jackiem Kaczmarskim II nagrodę za piosenkę *Epitafium dla Włodzimierza Wysockiego*. W grudniu 1981 roku trio rozpadło się podczas trasy koncertowej we Francji. Gintrowski i Łapiński zdecydowali się wrócić do Polski, Kaczmarski pozostał we Francji.

Pracował jako kompozytor muzyki filmowej – przez następne dziesięć lat stworzył muzykę do ponad dwudziestu filmów fabularnych i seriali. Koncertował poza oficjalnymi scenami (m.in. w pomieszczeniach warszawskiego Muzeum Archidiecezji), a wykonania studyjne jego piosenek nagrywane nieoficjalnie (w trakcie realizacji nagrań muzyki do filmu *Matka Królów* nielegalnie nagrał w studio państwowej telewizji płytę *Pamiętki*, a później utrwalony został program *Raport z oblężonego miasta* w studio warszawskiej Akademii Muzycznej), wydawane były w drugim obiegu. Jego życie było całkowicie podporządkowane działalności podziemnej.

Jego piosenki opierały się najczęściej na tekstach Jacka Kaczmarskiego, Zbigniewa Herberta, Tomasza Jastruna, Krzysztofa Marii Sieniawskiego, Jerzego Czecha, Tadeusza Nowaka i Marka Tercza.

W latach 80. nawiązał współpracę z Krystyną Jandą, przygotowując autorski spektakl *Kamienie*, opowiadający nieznane lub inaczej odczytane losy znanych historycznych postaci. Spektakl w planowanej formie nigdy nie został wystawiony. Janda zdobyła nagrodę na Festiwalu w Opolu za wykonanie jednej z jego piosenek. Po 1989 roku podjął ponowną próbę realizacji spektaklu, tym razem z Joanną Trzepiecińską – ostatecznie *Kamienie* w okrojonej wersji (dotyczącej wyłącznie męskich bohaterów) zrealizował samodzielnie jako koncert.

W latach 1991-1993 koncertował wraz z Jackiem Kaczmarskim i Zbigniewem Łapińskim, wykonując programy *Mury w Muzeum Raju* oraz *Wojna postu z karnawalem*. Późniejsza współpraca artystów była już incydentalna.

Był wykładowcą Warszawskiej Szkoły Filmowej. W 1994 roku w studio telewizyjnym nagrał utwór *Kredka Kramsztyka* z własną muzyką, napisany specjalnie dla niego przez Jacka Kaczmarskiego. Utwór zrealizowany został w formie widowiska.

Był BARDEM „SOLIDARNOŚCI”.

SPIS TREŚCI

Znowu „uczelnie flagowe”. Czy to się uda? – Prof. dr hab. E. Malec. Działania KSN NSZZ „S”: 1) dokumenty z Prezydium Rady KSN w dn.17.11.2012 r. 2) dokumenty z Prezydium Rady KSN w dn.20.10.2012.r. Budżet – list do KENIM z dn.22.10.2012 r. Opinia w sprawie połączenia IMBiGS oraz COBRPIB. Opinia w sprawie podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych. Pismo z ETUCE do D.Tuska, B.Kudryckiej i innych.	Notatki z posiedzenia RGNiSW w MNiSW w dn. 08.11.2012. Informacja MNiSW na temat wspierania komercjalizacji.. Posiedzenie KENiM w dn. 25.10.2012. Obowiązki akademickie – Paweł Sobotko. Spotkanie z prof. P. Glińskim w dn.19.10.2012 r. Konferencja Smoleńska w dn.22.10.2012. (Dokument końcowy) – J. Sobieszcański. 10 lat szkoły polskiej w Gródku Podolskim na Ukrainie – J. Sobieszcański. Przemysław Gintrowski nie żyje.
--	--

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Anna Gołębiewska, Wojciech Pillich, Janusz Sobieszcański, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszcański,

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn> ;

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>